

СОН НА БДЖОЛАХ ДОДАЄ СИЛ

ЗДОРОВ'Я с. 13

СЕРЕДА
24 серпня 2016

№34

РОБИМО САМІ ЛИМОНАД

СПОЖИВАЧ с. 16

4⁹⁰ грн

1
блок

Газета є членом Всесвітньої Газетної Асоціації

www.ria.ua

Олекса вбив Оксану і двох поліцейських

На Борщівщині чоловік застрелив дружину, потім двох поліцейських. Після ночі переговорів зловмисника ліквідували. Трагедії зі стількома смертями старожили не пригадують

ОЛЕКСАНДР РУДИК (30 р), оперуповноважений Борщівського відділення поліції, майор поліції

АНДРИЙ ЧЕРНЯТИНСЬКИЙ (31 р), інспектор Борщівського відділення поліції, капітан поліції

ІРИНА БЕЛЯКОВА, ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ,
067-747-28-44, IRYNA.BELYAKOVA@GMAIL.COM

Олекса і Оксана прожили разом майже 25 років, мали трьох дітей. Після трагедії, що сталася, сусіди навіть ховати їх поруч не хочуть. Хіба що в різних кін-

цях цвинтаря. Біда сталася з 22 на 23 серпня у селі Бабинці Борщівського району. 45-річний Олекса Василук, за попередньою версією,

через ревності вбив свою дружину Оксану. А коли на місце події прибули правоохоронці, він, не бажаючи здаватися, вбив двох поліцейських і одного поранив.

Про постріли на господарстві сусіда правоохоронців повідомив житель Бабинців.

Читайте **ГОЛОВНЕ** с. 5

СЬОГОДНІ У НОМЕРІ

561

ВАКАНСІЯ
ВІД ПРОВІДНИХ ФІРМ
ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

«Вуличний ринок» — без алкоголю

Фестиваль вуличної культури «Вуличний Ринок» триватиме у парку Шевченка з 23 до 28 серпня. Тернополянам обіцяють нестандартну їжу, спортивні локації, майстер-класи, лекції, розваги для дітей, музичну програму тощо.

Організатори зазначають, що третій «Вуличний ринок» буде масштабнішим та відбудеться на європейському рівні. Зокрема це позначилось на низці обмежень для рестораторів-учасників.

— Ми обмежуємо деякі страви та напої, адже не хочемо, щоб наш фестиваль був такий, як усі, — розповідає один з організаторів Сергій Шашурін. — Не буде горілки, самогонки, хрінюхи, медовухи тощо. З їжі виключили шашлики, чебуреки, шаурму, хачапури, канапки, пиріжки.

OZON
Бруківка
Бетонні вироби

Представництва:

- м. Ужгород (050) 531-64-31
- м. Тернопіль (0352) 52-28-06, (067) 673-77-93
- м. Івано-Франківськ (0342) 71-09-18, (067) 673-77-84

ТОВ "Озон"
м. Львів, вул. Пасічна, 135 (032) 270-11-47 (067) 673-77-90
brukivka-iviv.com

справжні броньовані **ДВЕРІ** від виробника

пожежний сертифікат ліцензійний монтаж дверей

під індивідуальні розміри

ПІДПРИЄМСТВО **РИФ** м. Тернопіль, вул. Довженка, 18 тел.: (0352) 438030, (067) 7191371

www.rif.te.ua

Мотоцикли Скутери Квадроцикли WEST

м. Тернопіль, вул. Гайова, 32
Тел.: (097) 842-06-17, (067) 340-59-03

Кредит до 30 000 грн

КомпанийонФінанс
ГРОШІ ГОТІВКОЮ
до **10 000** грн

вул. Київська, 11
вул. Патріарха Мстислава, 1

050 479 14 83
www.kf.ua

ІНВЕСТИЦІЙНА УГОДА НА РИНКУ НАКРИЛАСЬ

Дерибан ■ Майже 13 сотих землі на центральному ринку виконком міськради вирішив віддати під реалізацію інвестиційної угоди, а простіше під комерційну забудову. Рішення, зважаючи на протести підприємців з ринку, прийняли тихо і з порушеннями Законів

ВИДАВНИЦТВО RIA

Виправляти обладнання виконавчої влади довелося депутатам міської ради на сесії 19 серпня. Мова про ділянку, котра тягнеться попри дорогу на Живова від зупинки громадського транспорту на ринку і до автовокзалу. Земля — комунальна, користувач КП «Підприємство матеріально-технічного забезпечення». З ним і укладені угоди в півсотні підприємців на ділянки. Тим не менше, під час виконавчого комітету, який засідав 29.06.2016 року, члени прийняли рішення про затвердження результатів конкурсу щодо пошуку інвестора. А згодом згадане КП, міська рада та переможець конкурсу ТОВ «Спілка підприємців» підписали інвестиційну угоду на забудову ділянки. Це при тому, наголошуємо, що на землі працює пів сотні підприємців, які підписали відповідні документи і які сплачу-

ють 160 гривень плати за 1 метр землі. Це 112 тисяч гривень на місяць. Кошти йшли не в бюджет, а КП. Темою нашого наступного розслідування буде заробіток комунального підприємства...

Рішення виконкому та підписання угоди стало причиною того, що десятки підприємців з ринку прийшли під стіни міської ради, а також в сесійну залу 19 серпня. — Ми підприємці, орендуємо місця на Центральному ринку, — розповіла під стінами міськради Оксана Магдич. — Але щоразу у нас на ринку незрозуміло, які інвестори роблять реконструкції і забудови. Напевно, це комусь вигідно, йде якесь відмивання коштів.

Люди просили в міських депутатів скасувати те, що понатворювали чиновники. І депутати прислухались. Оскільки мова про рішення виконавчого комітету, то найбільші фракції в місь-

Підприємці з ринку прийшли під стіни міської ради аби переконати депутатів скасувати рішення виконавчого комітету. Своім рішенням виконком погодив забудову майже 13 сотих на центральному ринку

кій раді порадились і зійшлися на спільній стратегії дій. Позицію депутатів озвучив голова фракції ВО «Свобода» Роман Навроцький. Він озвучив проект рішення про скасування рішення виконавчого комітету та розірвання інвестиційної угоди. Проект підтримала більшість депутатів. Після цього виступив представник «Об'єднання «Самопоміч» та голова депутатської земельної комісії Андрій Шкула, котрий поставив вимогу сесії звернутись до Нацполіції.

— В підприємців з ринку є діючі документи на користування землею, — каже пан Шкула. — Тому

мені не зрозуміло, як КП може реалізувати інвестиційний проект, а чиновники міської ради підписувати угоду. Такі дії мають ознаки кримінальних правопорушень щодо зловживання службовим становищем та підбурювання до злочину. Саме тому ми сесійно ініціювали перевірку з боку правоохоронців. З досвіду можу сказати, що інвестиційні угоди, які реалізує виконавча влада міста, громаді приносять копійки. Вони спрямовані на інтереси вузького кола осіб. І дуже показовим є спільна позиція міських депутатів, які стають на сторону людей і міста.

Після голосування, голови найбільших фракцій міської ради («Свобода», «Самопоміч», БПП — авт.) вийшли до людей на вулицю і запевнили присутніх, що проти волі людей ніхто не піде.

Вартий уваги і переможець інвестконкурсу, котрий мав будувати. Це ТОВ «Спілка підприємців». Зареєстроване воно цьогоріч, а статутний капітал, зазначений в державному реєстрі юридичних осіб, 800 гривень. Засноване Березовським Сергієм та Сточанином Петром.

«RIA плюс» стежить за цією ситуацією.

Земельний аукціон: торг з 68 тисяч до 890 тисяч

АНДРІЙ ШКУЛА, 097-742-35-45, SHKYLA@GMAIL.COM

Продавали на аукціоні у власність 160 квадратних метри на Микелинській для будівництва будівель торгівлі. Стартова ціна — 65 тисяч 648 гривень.

Претендентів на купівлю було лиш двоє і вони фактично не торгувались — один підтвердив стартову ціну, інший збільшив її на три тисячі з лишком і переміг. Переможець Матла А.М. Право оренди на аукціоні продавали на ділянку

площею 80 сотих на вулиці Яреми.

За неї і була справжня «війна». Півдесятка претендентів «перебивали» ціну одне одного так активно, що річна вартість оренди з майже 68 тисяч зросла до 890 тисяч 147 гривень. Учасники так захопились, що піднімали ціну не встановленими кроками в кількості гривень, а одразу пропонували свій крок, який сягав 50 тисяч гривень. Переміг в торгах і отримав право на забудову ділянки багатоповітряними Бабій Я.І. — Формально все відбулось

у межах законодавства: аукціон був анонсований, нікого не знімали з реєстрації, під час продажу маневрів теж не було, — констатує один з депутатів міської ради, який перебуває в депутатській комісії, що стежить за законністю проведення аукціонів. — Місто однозначно виграло від активних торгів за 80 сотих в оренду, бо ж ціна зі стартової зросла в більш, ніж десять разів. Щодо продажу 160 метрів — то формально. Повторююсь. Торг відбувся, але комерційна вартість землі в тій місцині

значно вища, ніж те, що отримало місто. Але знову ж таки всі могли поторгуватись, але чомусь зголосилось лиш двоє.

Місту торги вигідні, вважає депутат. Проте лише за умови, що землю, яку продають, дійсно мають продавати.

— Аукціони — це змагальний доступ для всіх охочих, який практично унеможливує дерибан для своїх, — каже пан депутат. — Проте в Тернополі бували такі випадки, що на аукціоні виносили ділянки, які є зеленими

зонами чи які тернопільяни використовують як прибудинкові території. І це насправді погано. Погано і для людей, яких ставлять перед фактом, що земля продана, і для підприємців, які купують, а потім не можуть будувати, бо ж люди проти. На найближчу сесію теж виносять проекти рішення надання дозволу на аукціонний продаж землі і там теж є зелені зони. Особисто голосуватиму проти і закликатиму колег депутатів не робити дурниць і шкодити громаді.

ЕКСПЕРТИ RIA ПРО НАЙАКТУАЛЬНІШЕ

Що останнім часом вас схвилювало найбільше?

Сашко РИБАКОВ (33 р.), мандрівник, турклуб «Тернопіль»:

— Турбують негативні настрої громадян. Адже все так чудово, а люди кажуть, що погано. Он е-декарації запроваджують, дороги ремонтують, якихось суддів арештовують, або вони самі звільняються. А ще я на місяць їду у мандрівку на Казбек через Румунію, Болгарію, Туреччину — у Грузію. Будемо сплаватися, у гори ходити...

Христина ФЕДИНА, керівник світової федерації української лемківських об'єднань:

— Поляки прийняли ухвали щодо Волинської трагедії, щоправда вони вже 25 років не можуть прийняти ухвалу про те, що депортація 750 тисяч українців з етнічних земель, які знаходяться на території Польщі, є злочином проти українського народу. Поляки різко виступають на захист своїх прав, а хто захистить наші права?

Любомир ШИМКІВ (25 р.), куратор «Школи Молодої Еліти»:

— Стурбувало питання, яке склалося навколо системи електронного декларування, яку запустили без сертифікату. Фактично вона працює неповноцінно і дозволяє далі брехати в своїх деклараціях недобросовісним держслужбовцям. Це означає, що для України під питанням впровадження безвізового режиму та допомоги від заходу.

Ігор Господарський (46 р.), викладач, лікар:

— Хвилює ескалація військових дій на Сході, провокації у Криму, загроза повномасштабного вторгнення. В античні часи Олімпійські ігри були приводом для припинення воєн — цьому правилу слідували навіть варвари. Але сучасні східні варвари, навпаки, «приурочують» більшість військових конфліктів і провокацій саме до часу проведення Олімпійських ігор.

Арсен ЛЯХОЦЬКИЙ (32 р.), держслужбовець:

— Останнім часом вихідні проводжу на сплавах Дністром. Хвилює ситуація з можливою побудовою там ГЕСів. Незважаючи на те, що обласні ради Івано-Франківської і Тернопільської областей проголосували за заборону цього. Уряд все одно затвердив план побудови цих об'єктів, незважаючи на спротив громадськості, місцевої влади.

Владислав СТЕМКОВСЬКИЙ, заступник міського голови:

— Схвилювала ситуація навколо пожежі на Малашівському полігоні. Пожежа інформаційна була набагато більша, ніж те, що було насправді. Бо це було поверхневе горіння, і слава Богу полігон не горів в класичному розумінні, тому що горіння метану та внутрішнє горіння можуть привести до важких наслідків.

ТЕРНОПІЛЬ ВТРАТИВ ВІРУ СТЕЦЬКО

Сумуємо ■ З видатною мистецтвознавицею, журналісткою, краєзнавцем Вірою Стецько попрощався Тернопіль

ЮЛІЯ НІКІТІНА, МАР'ЯНА ДОХВАТ,
MARJANA.DOKHVAT@GMAIL.COM

На панахиді в «Дім печалі» в понеділок, 22 липня, прийшли десятки людей — рідні, колеги, близькі. Вони пам'ятають Віру Стецько як сильну та віддану своїй справі жінку.

Колектив Краєзнавчого музею дуже сумує за колегою. Люди кажуть, що втратили дуже хорошу людину та прекрасного дослідника.

— Віра Іллівна все своє життя віддала музейній справі, — каже заступник директора музею Наталя Чіканова. — Вона є взірцем дослідника — не просто працювала над темою, вона переживала її, і цим зацікавлювала інших. Відкриття Пінзеля — це її заслуга. Казала, що має дуже багато чого дослідити, але має так мало часу. Пані Віра прославляла свій край, відкривала, хотіла прославити імена митців Тернопільщини на весь світ.

Пані Наталя каже, що усі працівники підтримували Віру Стецько, оскільки знали про хворобу. Але жінка трималась дуже мужньо. Вона останніми місяцями усе цінне здавала в архів музею, напевне, мала передчуття.

— Знав Віру «Стецькову», як ми її називали, більше 25 років, — пригадує краєзнавець, журналіст Михайло Ониськів. — Вона колись була співзасновницею жіночого

клубу «Стиль» — це було нове слово у єднанні любителів мистецтва. Після закінчення університету вона присвятила життя пошуку мистецьких скарбів України і Тернопілля зокрема. Віра вела добрий і осмислений пошук, а таких дослідників мало. Впевнений, що її відхід у вічність — це велика втрата для української культури.

Віра Стецько досліджувала творчість «Галицького Мікеланджело» — Іоана Пінзеля. Вона фактично наново відкрила унікального митця не лише для тернопільської, а й для світової спільноти. Додурилася Віра Стецько і до проведення виставки скульптур Пінзеля у найвідвідуванішому музеї світу — паризькому Луврі.

— Ми дружили з 90-х років, — розповідає подруга Віри Стецько журналіст Жанна Попович. — Моя перша публікація була присвячена саме Бучачу, ратуші і Пінзелю. Скільки пам'ятаю Віру, вона завжди посміхалась. Навіть оці півтора роки, що хворіла, виходила не часто, але завжди з посмішкою. Віра була мудра, ерудована і дуже доброзичлива. Це завжди мене дивувало в ній.

Жінка пригадує той час, коли Віра Стецько знайшла портрет-маску Пінзеля.

— Вона розповідала, як розбирала скульптури і побачила, що на ній, як казала сама Віра, дивиться Пінзель, — продовжує

Віра Стецько до останнього була справжньою жінкою, розповідають її друзі. Вона мала свій оригінальний смак, стиль і завжди його дотримувалась

пані Жанна. — І вона зрозуміла, що на правому плечі скульптури «Алегорія Мужності» Пінзель залишив свій портрет.

Лише хороші спогади про Віру Стецько, її фірмову посмішку — і в журналістки Тетяни Тарасенко.

— Віра для мене — завжди усміхнена і завжди зі своїм чоловіком Дмитром, — розповідає Тетяна. — Людина, яка любила

хорошу каву і поговорити за нею. Вона завжди допомагала журналістам, підказувала теми, новини. Я, до речі, тільки сьогодні дізналась, що вона закінчила факультет журналістики. За фахом — журналіст, а за покликом — мистецтвознавець. Вона жила своєю роботою.

Редакція сайту «20 хвилин» висловлює співчуття рідним та близьким Віри Стецько.

Сьогодні на сайті
20minut.ua

Найчастіше читають:

- Біля Смиківців жахлива ДТП: зіткнулись три автівки, є жертви
- Тернопільську співачку зняли з рейсу і тримали до ночі з маленькою дитиною — без їжі і води
- Бандити в масках і з «калашами» побили і пограбували тернопільського бізнесмена
- Щоб побороти рак, вчительці школи № 6 потрібно 100 000 грн на лікування
- Як святкують Спаса на Хуторі
- Реальна історія та поради купівлі авто з Німеччини за новим пільговим законом
- На Борщівщині застрелили двох поліцейських. Загалом четверо загинули
- «Форсаж» на Тернопільщині — Audi влетіла в дах будівлі
- У Тернополі біля Ставу по тротуару їздить Audi

Найчастіше коментують:

- У Тернополі патрульні з рятувальниками знімали kota з тополі
- У свята тернополяни будуть з гарячою водою увесь день
- Як вберегти дітей
- Слідом за McDonalds тернополяни просять відкрити фаст-фуд KFC
- На Тернопільщині закривають чотири школи. Ще дві призупинять роботу
- Мешканці Мшанця та депутати міськради влаштували розбірки на сесії
- Як виглядала репетиція параду в Києві
- На Тернопільщині знову втрати. В АТО загинув житель Шумщини Володимир Мельничук
- Євро і долар продовжують дорожчати — курс НБУ на 22 серпня

Яку мову ви хотіли б вивчати?

- англійську **53.97%**
- німецьку **3.17%**
- французьку **6.35%**
- польську **15.87%**
- китайську **11.11%**
- іншу **9.52%**

ФОТО ДНЯ

23 серпня • 10.00 • Театральний майдан

З нагоди Дня Державного Прапора України у Тернополі відбулось урочисте освячення та підняття прапора у вівторок, 23 серпня.

Священнослужителі трьох конфесій, - УГКЦ, УПЦ КП та УАПЦ, відправили молебень та освятили прапор.

Прооперували завдяки допомозі небайдужих

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРИЙ,
096-915-39-23, TSEBRIJ@GMAIL.COM

За допомогу у зборі коштів на лікування її сина дякує усім тернополянка Ольга Волинець. 26-річного Володимира прооперували, і за прогнозами медиків, з ним все має бути добре.

Ольга Волинець не стримує сліз вдячності до всіх, хто не залишився байдужим до її бід. Адже жінці не раз опускалися руки через неспосильні для неї суми, які були потрібні на лікування сина. Жінка щаслива, що вже все найстрашніше позаду. А своїм благодійникам вона дякує і сподівається, що вони

допоможуть ще не одній людині, яка опинилася у скруті.

— Мені допомагали друзі, колеги, знайомі та незнайомі люди. Одна жінка зі США передала 1100 доларів, хоч я навіть її не знаю, — каже пані Ольга. — Також дуже дякую настоятелю церкви Матері Божої неустанної помочі отцю Мирону та всім, хто відгукнувся на мої прохання допомогти.

Нагадаємо, Володимир Волинець захворів раптово. У грудні минулого року у нього почала сильно боліти голова, болі не припинялися, знеболювальні не допомагали. Медики встановили діагноз — «Артеріо-венозна мальформація

рогівки головного мозку». Це означає, що в будь-який момент у нього міг бути кроволив у головний мозок, який міг стати фатальним. Тому операція потрібна була якнайшвидше. Першу операцію Володимиру зробили 29 лютого. До речі, на цю операцію силами небайдужих вдалося зібрати кошти, а це 150 тис. грн. Проте для цілковитого одужання землякові потрібна була ще одна операція, запланована на 20 липня. І на неї потрібну суму вдалося зібрати.

— Операція пройшла успішно, сина вже виписали додому, — каже пані Волинець. — Далі все у руках Божих.

ГАРЯЧА ЛІНІЯ «20 ХВИЛИН»

Сьогодні на гарячій лінії «20 хвилин» чергує журналіст Андрій Шула. Зі своїми запитаннями та інформацією ви можете звернутися за телефоном 43-00-50, 43-00-56 або надіслати їх нам на електронну адресу 20hvilyn@gmail.com.

Редакція «RIA плюс» та «20 хвилин»	43-00-50
Пожежно-рятувальна служба	101
Міліція	102
Швидка медична допомога	103
Аварійна газу.	52-62-38
Аварійна водоканалу	25-26-10

ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Аварійна тепломереж	25-48-10
Чергова міської ради	1580
Довідкова залізничного вокзалу	1505
Довідкова автовокзалу	1504
Цілодобова стоматологічна служба	52-06-09
Чергова аптека	24-22-70, 26-93-88

Управління захисту прав споживачів	52-16-65
Управління транспорту	52-15-14
Перевірка якості продуктів	52-23-87
Довідка міськвиконкому	23-63-97
Головавтоінспекція	52-47-38
Аварійна електромереж	52-24-66

КОГО НАГОРОДЯТЬ ДО ДНЯ МІСТА

Свято ■ 26 тернополян отримають відзнаки від міськради, дев'ятьом присвоять звання почесного громадянина міста, двом дадуть зірки на алеї, ще двом відкриють меморіальні дошки

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 0-96-915-39-23,
TSEBRIJ@GMAIL.COM

Звання «Почесний громадянин Тернополя» посмертно присвоїли бійцям, які загинули на Сході. У списку семеро бійців. Депутати міської ради під час сесії підтримали таке рішення та вшанували полеглих у боротьбі за Незалежність України. Також у списку почесних громадян ректор з Тернополя та громадський діяч з Грузії, який сприяв реабілітації учасників АТО в АР Аджарія. Нагородять почесних громадян Тернополя та їхніх родичів 28 серпня на Співочому полі о 19.00.

Окрім того, 26 тернопільським педагогам, медикам, громадським діячам, спортсменам вручать відзнаку міського голови. Серед них

нагородять посмертно заступника директора з виховної роботи тернопільської школи № 24 Михайла Близнюка, який загинув під час штурму у Затоці, рятуючи дитину.

А на алеї зірок у Тернополі 28 серпня закладуть три нових зірки — цього року одну з них присвятять всім учасникам АТО.

Відкриють у Тернополі і дві меморіальних дошки. Одна буде присвячена автору пісні «Файне місто Тернопіль» Сергію Кузьмінському, повідомив начальник управління культури міськради Олександр Смик.

— Цю дошку розмістять на будинку за пам'ятником Івана Франка, де жив Кузьмінський. За розповідями друзів, саме у цьому будинку він і написав хіт «Файне місто Тернопіль», який став неофі-

ційним гімном Тернополя, — каже він. — Відкриття дошки відбудеться 27 серпня о 17:00.

Ще одну пам'ятну дошку у Тернополі присвятять Відомому польському кінорежисеру і сценаристу Єжи Гофману. З відповідною ініціативою виступило Генконсульство Польщі в Луцьку. Встановлять таблицю на фасаді «Палацу кіно», що на вулиці Івана Франка. Офіційне відкриття заплановано о 15:30, 27 серпня.

Згадати в Тернополі режисера стрічки «Вогнем і мечем» вирішили не випадково, оскільки митець майже рік проживав у нашому місті в 1938 році. Щоправда, доля тут не виявилася до нього та його сім'ї прихильною й привітною. Комунисти репресували та вивезли Гофманів до Сибіру.

Відзнаку Тернопільської міської ради отримають:

Ярослав БАСАРАБ — директор музичного центру «Бастер»

Христина БІЛІНСЬКА — голова Тернопільського обласного осередку Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Молодіжний центр працевлаштування»

Михайло БЛИЗНЮК — заступник директора з виховної роботи Тернопільської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 24 (посмертно)

Валерій БОНДАР — директор Тернопільської школи допризовної підготовки

Сергій ГОРА — головний архітектор проектів творчо-виборчого підприємства «Тернопільархпроект»

Юрій ДЗЬОРДЗЬО — лікар загальної практики-сімейної медицини амбулаторії загальної практики-сімейної медицини № 11 Тернопільського міського комунального закладу "Центр первинної медико-санітарної допомоги", учасник АТО

Олександра ЖУРАВЛІОВА — вчитель англійської мови Тернопільської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 28

Сергій ЗАЯЧКІВСЬКИЙ — лікар-анестезіолог відділення інтенсивної терапії та анестезіології Тернопільської міської комунальної лікарні швидкої допомоги, учасник АТО

Людмила ІЛЬЧУК — вчитель математики Тернопільської спеціалізованої школи І-ІІ

ступенів № 7

Валентина КОРОДЮК — лікар-невропатолог вищої категорії, заступник головного лікаря з неврології Тернопільської обласної комунальної клінічної психоневрологічної лікарні

Тетяна КУЛЬЧИЦЬКА — вчитель історії Тернопільської спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 7 з поглибленим вивченням іноземних мов, переможець обласного Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2015»

Валерій МАТВЄЄВ — філателіст, голова Тернопільської обласної організації воїнів інтернаціоналістів

Тарас МИСЬКО — лікар-стоматолог Тернопільської міської комунальної стоматологічної поліклініки, учасник АТО

Андрій НИЦЦОТА — лікар-стоматолог ортопед Тернопільської міської комунальної стоматологічної поліклініки, учасник АТО

Віталій ОЛЬХОВИК — лікар-хірург відділення серцево-судинної та рентгенодіагностичної хірургії Тернопільської міської комунальної лікарні № 2

Дмитро ОСАДЧУК — кандидат медичних наук, лікар-хірург вищої категорії, завідувач хірургічним відділенням Тернопільської міської комунальної лікарні швидкої допомоги

Лариса ПАТРЯК — завідувач Тернопільського навчального закладу № 26

Віктор СТАРЕНЬКОВ — головний архітектор комплексу — координатор роботи проектних інститутів та будівництва

Ярослав ПОТІХА — лікар-кардіолог вищої категорії ПП кардіологічного відділення для інфарктних хворих Комунального закладу Тернопільської обласної ради "Тернопільська університетська лікарня"

Едуард РЕМЕЗЮК — кандидат медичних наук, лікар-хірург ургентний вищої категорії хірургічного відділення Тернопільської міської комунальної лікарні швидкої допомоги, учасник АТО

Андрій САПАГОРНИК — лікар-стоматолог, учасник АТО

Михайло ТИМОШКИ — громадський діяч Ірина ФРОНЦ — завідувач Тернопільського дошкільного навчального закладу № 37 Тернопільської міської ради Тернопільської області

Інна ЧЕРНЕЦЬКА — вчитель історії Тернопільської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 11

Тетяна ЧУБАТА — тренер вищої категорії з карате, майстер спорту України з карате, тренер призерів чемпіонату світу і чемпіонату Європи з кіокушинкан карате

Андрій ЯКИМІВ — переможець Чемпіонату світу з автотельного спорту

Звання «Почесний громадянин Тернополя» присвоїли

Гоча АРОБЕЛІДЗЕ, громадський діяч м. Батумі (Аджарська АР)

Володимир КРАВЕЦЬ, ректор Тернопільського національного педагогічного Університету ім. Володимира Гнатюка

Посмертно

Сергій КУЛЬЧИЦЬКИЙ, генерал-майор, герой України

Володимир ВОВК, учасник АТО

Юрій ГОРАЙСЬКИЙ, учасник АТО

Михайло СТАСІВ, учасник АТО

Андрій ПИТАК, учасник АТО

Михайло ДУМАНСЬКИЙ, учасник АТО

Володимир ЯНИЦЬКИЙ, учасник АТО

Меморіальні дошки у Тернополі відкриють

Єжи Гофману, польському кінорежисеру та сценаристу

Сергію Кузьмінському, вокалісту рок-гурту «Брати Гадюкіни»

Зірки на алеї зірок отримають

Мирослав Коцюлим, актор і режисер, народний артист України

Андрій Підлужний, співак, композитор

За розвагами – до парків, в Центр і на «Співучку»

ЦЕНТРАЛЬНА ЧАСТИНА МІСТА, 28 серпня 2016 р. (неділя)

№ п/п	Назва заходу	Час проведення	Місце проведення
1	Фестиваль «Вуличний ринок»	Протягом дня	Парк Т. Шевченка
2	Чемпіонат Світу з водно – моторного спорту	Протягом дня	Тернопільський став
3	Концерт муніципального Галицького камерного оркестру	14.30	Вул. Гетьмана Сагайдачного
4	«Крізь терни до зірок». Поповнення Алеї Зірок	15.30	вул. Гетьмана Сагайдачного,
5	«Свято Замку»	15.00- 18.30	Територія Тернопільського Замку
6	Посткросери Дню міста.	16.20	вул. Гетьмана Сагайдачного АртГалерея
7	Відкриття анотаційної дошки Сергію Кузьмінському	17.00	вул. Гетьмана Сагайдачного
8	Виступ оркестру «Оркестра Волі»	17.00	Театральний майдан
9	Відкриття відпочинкової зони «Циганка»	17.30	Район пляжу «Циганка» вул. Білецька
10	«Ті, що падають вгору», «Postman», «Львівський танцювальний клуб», «Mr. Freeman»	18.00	Набережна ставу
11	Ternopil Holi Festival	18.00	Парк Т. Шевченка (о. Чайка)
12	Закриття чемпіонату з водно – моторного спорту	20.30	Набережна ставу
13	Концерт гурту «Мет Хетс»	21.30	Набережна ставу
14	Молодіжна вечірка на о. «Чайка» за участю кращих діджеїв України.	22.00	о.Чайка Парк Т. Шевченка

ПАРК «НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ»

№ п/п	Назва заходу	Час проведення	Місце проведення
1.	Свято меду	12.00	Парк «Національного відродження»
2.	Виставка-ярмарок тернопільських майстрів	12.00	Парк «Національного відродження»
3	Фестиваль української кухні	12.00	Парк «Національного відродження»
4.	Виставка - конкурс квітів	15.00	Парк «Національного відродження»
5	Концерт переможців фестивалів	15.00	Співоче поле
6.	Вшанування кращих тернополян	19.00	Співоче поле
7	Концерт зірок Галицького краю	20.00	Співоче поле
8	Гала – концерт Віктора Павліка	21.30	Співоче поле

ЗА ІНФОРМАЦІЮ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Подвір'я, де сталися вбивства, обгородили стрічкою. 23 серпня поліція цілий день проводила там слідчі дії

ОЛЕКСА ВБИВ ОКСАНУ І ДВОХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Трагедія ■ На Борщівщині чоловік з ревності застрелив дружину, потім двох поліцейських. Після ночі переговорів зловмисника ліквідували. Трагедії зі стількома смертями старожили в Бабинцях не пригадують

Продовження
Поч. на стор. 1

На місце події одразу виїхала слідчо-оперативна група.

На час прибуття правоохоронців жінка була вже мертвою. Її тіло лежало в підсобному приміщенні, а поруч сидів озброєний чоловік. Поліцейські оточили господарство та почали перемовини зі зловмисником. Вони були в повному екіпіруванні, одягнені в бронезилети, запевняють у секторі комунікації Головного управління Національної поліції в Тернопільській області.

На вмовляння не реагував

Однак на слова правоохоронців чоловік не реагував, навпаки, відкрив вогонь. Першим пострілом злочинець поранив у ногу інспектора поліції Сергія Танасійчука. Зараз лейтенанта прооперували, його життя нічого не загрожує.

Друга куля, випущена з мисливської рушнички, стала смертельною для оперуповноваженого Олександра Рудика. Майор поліції загинув від пострілу у шию.

На місце трагедії одразу ж виїхав начальник Головного управління Національної поліції Тернопільщини Олександр Богомол. Прибув і спеціальний підрозділ «Сокіл». Правоохоронці оточили господарство, з якого вів стрільбу господар, аби забезпечити інших жителів села. Вбивця на контакт не йшов.

Тому прийняли рішення про штурм. Під час спецоперації смертельного поранення зазнав ще один співробітник борщівської поліції. Інспектор Андрій Чернятинський загинув на місці. Врешті працівники поліції знешкодили вбивцю.

Залишилося троє дітей

На місце події 23 серпня виїхав журналіст «RIA плюс».

При в'їзді у село зустрічаємо жінку в сльозах. 70-річна пані Марія каже, що все життя живе в Бабинцях і подібної біди не пам'ятає. І справді, такого злочину з чотирма смертями на Тернопіллі не було вже давно, кажуть правоохоронці та журналісти-криміналісти. Схожа біда була близько 10 років тому у Загір'ї Зборівського району, де жінка зарубала сокирою чоловіка та трьох внуків.

Територія подвір'я, де сталася трагедія, обгороджена стрічкою. Поруч зібралися сусіди.

Борщівський стрілець, як його вже назвали люди, — 45-річний мешканець Бабинців Олекса Василюк. З дружиною, 41-річною Оксаною, вони були одружені близько 25 років. У подружжя троє дітей — наймолодша восьмикласниця Надя, старші Іван та Галя.

Сусіди кажуть, що чоловік постійно ревнував дружину, у них часто були крики, сварки. Проте, що тато застрелив маму, сказав односельцям син, який втік з дому городами. Переговори зі

Біля двору у Бабинцях, де сталася трагедія, зібралися сусіди. Люди кажуть, що ховати Олексу поряд з Оксаною — неприпустимо

стрільцем тривали цілу ніч — з 22 на 23 серпня. Олекса втік, ховався, сидів біля тіла жінки. Одного поліцейського підстелив увечері, другого о 5.45, третього близько 9.00. Врешті спецпідрозділ знешкодив стрільця вибуховими пакетами.

Захоплювався стрільбою

Як кажуть сусіди, Олекса ніде не працював, а от стрільбою захоплювався. Часто любив цілитись по скляних банках і стріляв так, що професійні снайпери сховаються. Але люди ніколи не повірили б, що Олекса може вбити власну дружину. До речі, жінка тільки повернулася з заробітків з Польщі. І сусіди бачили, як 22 серпня пообіді чоловік ходив з рушницею по дворі і прицілювався.

Олексу і Оксану забрали

в морг. Сусіди вирішують — двох поряд не поховують, хіба на різних кінцях цвинтаря. В Оксани залишилась 80-річна мама. Жінка вже поховала трьох дітей, — двох синів, а тепер покладе в труну ще й доньку, залишилась ще одна донька Маруся. Сусіди підозрюють, що вбивство двох синів — теж робота Олекси.

До речі, 23 серпня на Тернопільщину приїхала очільниця Нацполіції Хатія Деканоїдзе. Пообіді разом з Олександром Богомолом вона відвідала у Бабинці, де тривають слідчі дії.

Пані Деканоїдзе висловила з приводу трагедії на своїй сторінці у соцмережі.

«Сьогодні — чорний день для поліції України та всіх поліцейських, — написала вона. — Ми втратили двох бійців.

«Хлопці загинули від кулі злочинця при виконанні своїх

обов'язків. Я не можу передати словами, які почуття переповнюють мене. Я сумую разом з рідними та близькими загиблих».

У зв'язку з трагедією в ГУНП в Тернопільській області оголошено День скорботи та приспущено державний прапор на будівлі поліції.

«Наші прапори сьогодні з чорним окрасом. Зранку загинуло дві чудових людини. Два офіцери з великої букви. Один помер у мене на руках. Їх кров не засохне в наших душах. Спочивайте з Богом», — написав на своїй сторінці у соцмережі Facebook начальник Головного управління Національної поліції Тернопільщини Олександр Богомол.

Колектив «RIA плюс» щиро співчуває рідним та друзям поліцейських, загиблих під час виконання службових обов'язків. Вічна їм пам'ять...

НА СПАСА – ЗАПЕЧЕНЦІ З-ПІД ПРАСКИ

Кінець літа ■ Два дні - 20 та 21 серпня, тернополяни їли, пили, танцювали, розважались та святкували «Спаса на Хуторі»

Гості «Спаса на Хуторі» із задоволенням смакували наливками

МАР'ЯНА ДОХВАТ, MARJANA.
DOKHVAT@GMAIL.COM

За два дні гості свята випили близько 40 літрів наливки, наїлись печених яблук, вареної кукурудзи, гамбургерів з яблуками, гарбузової зупи зі шкварками, запеченців з-під праски, печеного поросяти та інших кулінарних експериментів від тернопільських рестораторів.

— У перший день ми спробували гарбузову зупу з сухариками, горішками та шкварками, — каже тернополянка Катерина Бойко. — Дуже смачно було. А на другий день скромніше, стандартний набір — ковбаски, картопля, мохіто.

Смакували гостям свята і тематичні смаколики: печені яблука з медом та сиром і бургери з яблуками, замість котлети.

— Печених яблук моя дитина просила ще і ще, — каже тернополянка Наталія. — А для мене було дивно їсти гамбургер з яблуком. Незвично, але смачно.

Перед рестораном на гостей свята чекала колекція ретро-авто, а при вході на «Хутір» зустрічали з наливкою та канапками і яблуками. Таке частання припало до душі багатьом тернополянам.

Ворожка Анжеліка розповідала всім охочим про таємниці їхнього майбутнього

Але власник цінує їх, не продає і не здає в оренду.

— Уже не вперше бачу ці сорочки з колекції пана Гросуляка і вкотре захоплююсь, — каже тернополянка Лідія. — Можливо, не всі мене зрозуміють, бо я, скажімо так, трішки схиблена на вишиванках. Просто обожнюю їх. За свої 30 років побачила їх стільки, що уже напевно і не перерахую. Але ці вишиванки завжди милують око.

Наступного дня дівчата дефілювали у колекціях одягу від студентів-дизайнерів з Галицького коледжу.

Ворожили на руці

Також гостям свята могли зробити малюнок хною, а дітей вчили робити оригами і малювати. Була на святі і ворожка Анжеліка, яка приїхала на «Спаса на Хуторі» з Карпат. Отримати відповіді на свої питання від ворожки міг кожен гість свята. Таку розвагу на святі Спаса пропонували безкоштовно.

— Мій дар передався від бабусі, — розповідає ворожка. — Але я не заглиблююсь дуже в майбутнє людей. Бабуся вчила, що не можна

так. Я просто ворожитиму по руці, кавовій гущі. І ще я все таки намагаюсь донести людям, що потрібно вірити у добре майбутнє, навіть у скрутний час і молитись до Бога.

Загалом свято, як кажуть і організатори, і тернополяни — вдалось на славу.

— У перший день ми прийшли з сім'єю, так сказати на розвідку, — каже тернополянин Тарас Зваричук. — Сподобалось усе: і їжа, і наливка при вході, і виставки. Дуже приємно, що організатори подбали про розвагу для дітей..

На другий день свята, як каже чоловік, вони зібрались усією своєю компанією на «Хутір».

— Усі задоволені, моя дружина з подругами роздивляються вишиванки, ми з друзями пробуємо наливки, — сміється чоловік. — Дітям сподобались печені яблука. Насправді, все що сподобалось, перераховувати довго. Скажемо так, свято вдалось.

До слова, організатори планують цього року ще раз провести гастрономічну дефіляду на «Хуторі». Але коли саме і що це буде наразі невідомо.

Студенти-дизайнери з Галицького коледжу представили тернополянам свої колекції

Наливали і в одному з приміщень ресторану.

Добратись до місця призначення можна було пішки, на авто або на катері. До речі, на безкоштовний проїзд на катер саме до «Хутора» тернополянам роздали 5000 флаєрів.

Показ мод та виставки

Розважали людей музики з Тернополя, Львова та Мукачева. На території ресторану було декілька виставок, які гості могли

легко знайти за вказівниками: виставка старовинних килимів та дідухів з с. Токи і картин з колекції Олександра Смика. А ще в одному з приміщень — виставка пляшок з колекції власника «Хутора» Петра Литвина. До речі, найближчим часом у ресторані планують зробити музей пляшок. Однією із родинок першого дня святкування був показ вишиванок з колекції Миколи Гросуляка. Загалом колекція тернопільського ресторатора налічує, як каже чоловік, лише півсотні вишиванок XVIII століття.

Відомі люди очима дітей

«RIA плюс» продовжує рубрику «Відомі люди очима дітей». Задля експерименту наш кореспондент показала дітям фото політиків, високопосадовців і відомих тернополян

Володимир Машталер — кінолог

Таня (5 р.):

■ Цей дядько працює у дуже високому будинку, де можна кататись на ліфті. А він там просто працює.

Ілля (5 р.):

■ Цей дядько має фломастери і малює ними машинки. Він розмальовує вдома стіни.

Рустам Ергешов — організатор фестивалю «Файне місто»

Ліля (5 р.):

■ Цей дядько працює в газеті. Він журналіст. Його робота говорити з людьми і потім писати про це.

Тарасик (5 р.):

■ У цього дядька добра робота. Він допомагає тваринкам, які живуть на вулиці.

Іван Хімейчук — заступник міського голови — керуючий справами

Зорянка (5 р.):

■ Цей дядько працює там, де шукають динозаврів. Я не знаю, як називається ця професія.

Тарасик (5 р.):

■ Він має мікрофон, значить він — співак. Цей дядько співає якісь пісні.

Олена Науменко — директор телеканалу

Ілля (5 р.):

■ Ця тьотя працює в лікарні. Коли діти хворіють, то мами введуть їх до неї. А вона дає ліки.

Карінка (5 р.):

■ Я думаю, що ця тьотя працює в кіно. Вона грає добру жінку, яка читає казки.

Тарас Цикліняк — краєзнавець

Катруся (5 р.):

■ Цей дядько — бізнесмен. Він постійно щось робить і заробляє гроші.

Андрійко (5 р.):

■ Він грає у футбол. Так, цей дядько футболіст. Він має багато м'ячів і по черзі їх копає.

СТАВ У ТЕРНОПОЛІ БУДУТЬ РЯТУВАТИ

Екологія ■

Першим кроком до порятунку Ставу має стати наведення ладу саме зі стоками, кажуть активісти, як законними, так і не законними. Вони разом з посадовцями обіцяють шукати відповіді на всі питання

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 0-96-915-39-23,
EUGENIA.TSEBRU@20MINUT.UA

Через спеку та відсутність опадів критично падає рівень води у Тернопільському ставі. Окрім того, водойма потерпає від стоків та цвітіння синьо-зелених водоростей. Громадські активісти б'ють на сполох, адже такими темпами Тернопіль може взагалі втратити свою перлину у центрі міста.

— На Ставі у Тернополі рівень води впав на 80 см, в Івачеві — на 40 см, — розповів під час засідання комісії заступник начальника управління житлово-комунального господарства міськради-начальник відділу благоустрою та екології Олег Соколовський. — З 28 джерел вздовж річки залишилися тільки 6, і то їх джерелами назвати важко. Окрім того, фахівці водгоспу кажуть, що ми маємо зараз падіння ґрунтових вод на метр, а місцями і на два метри. Звідси — масове вимирання дерев, бо вони вже не мають звідки брати воду. Тому ця проблема дуже серйозна, і якщо далі буде таке продовжуватися, гідропарк доведеться закрити. Можливо, всі канали, які відкачують воду зі ставу, потрібно буде тимчасово перекрити. Хоч поки що таке питання не стоїть, але якщо далі так піде, то хто зна. Тому що рівень води падає далі, і ця тенденція дуже серйозна, бо дощів практично немає.

Хто скидає стоки

Нещодавно у міськраді відбулося засідання комісії, яка створена для вирішення проблем, пов'язаних з катастрофічною екологічною ситуацією на Тернопільському ставі. Під час засідання комісії активісти ГО «Скеля» та «Демальянс» разом з посадовцями міськради обговорювали проблему забруднення тернопільського Ставу стічними та каналізаційними водами. Громадські активісти озвучили свої підозри щодо ситуації в кількох районах Ставу, яка має ознаки незаконного спуску. Так, у зимовий період, за свідченнями рибалок, там довгий час не утворюється лід, а в літній період навіть неозброєним оком видно бурління води.

— Як кажуть рибалки, на Ставі є ділянки, які взимку не замерзають. Ми дослідили це питання і маємо відео, де видно, що навпроти пивзаводу витікає та вирує вода. Труби у воду є, і ми їх побачили, —

Тернопільські активісти Андрій Об'єщик та Денис Милий сподіваються, що спільними зусиллями з міською владою їм вдасться зберегти Став

повідомив голова ГО «Скеля» Андрій Об'єщик. — Люки, які там зараз встановлені, йдуть у воду. Ми хотіли б побачити документи, які підтверджують чи спростовують, що це за люки і що з ними робити. Ще одне питання: біля «Хутора» на асфальті є два прорізи, які ведуть до труб з вигрібними ямами і виходять в сторону ставу. Також до водойми ведуть труби від колишнього комбайнового заводу. Ми не розуміємо, куди це все тече, і це треба досліджувати.

Як запевняє під час засідання комісії начальник відділу водопровідно-каналізаційних мереж КП «Тернопільводоканал» Анна Загородна, на вул. Білецькій є колектор, в який врізаний пивзавод, і саме туди він скидає стоки.

— Чи є з'єднання зі ставом, я сказати не готова, але те, що вони скидають стоки у нашу каналізацію — це ми можемо підтвердити. Про труби в озеро — я вперше так чую, ми такого не знаємо, — каже вона. — Ресторан «Хутір» має вигрібну яму, має насос і також скидає стоки у колектор водоканалу.

Проблеми із незаконними врізаннями труб у став справді раніше були, каже Олег Соколовський.

— Труби знаходили, але тільки старі, нових врізок немає, — каже Олег Соколовський. — Колись були такі проблеми. Але були серйозні розбірки. Зараз треба все перевірити, бо всяке буває. Ми знаємо лише про офіційні мережі, а про все інше інформації у нас немає. Тому методом виключення треба визначити — водоканал це чи ні. Згідно з дослідженнями санстанції різке підняття забруднень води раніше було в районі «Хутора» чи не в 10 разів, а зараз там чисто, не просто чисто, а супер чисто. Зараз забруднення фіксується з протилежної сторони парку, але невелике. Тобто критичних викидів, які суттєво забруднили б став немає, але якісь локальні є. От про них, очевидно, і йде мова.

Відповідали відписками

Громадські активісти Тернополя

вже давно намагаються привернути увагу влади до жахливого екологічного стану перлини нашого міста, який з року в рік лише погіршується, додає голова обласного осередку «Демальянс» Денис Милий.

— Численні публікації у ЗМІ Тернополя на цю тему, круглі столи, думки експертів, науковців, екологів довгий час влада ігнорувала. На запити активістів відповідали банальними відписками про «природні процеси у ставі» і запевненнями про те, що «взимку такого не буде», — каже він. — На питання про заходи, які проводить влада у зв'язку з незадовільним станом Ставу, відповідали ще веселіше — «покладено стільки то метрів бруківки на набережній, зроблено паркан новий, насипано стільки-то каміння, полагоджено стільки-то ліхтарів». І жодного слова про смердючу синьо-зелену воду, замори риби та просто гігантські плантації водоростей. Падіння рівня води у Ставі оголило не лише засмічене і замулене дно, а й проблему нехлюйського ставлення до нього. Розуміючи сумні перспективи втратити Став узагалі — міська рада терміново створює робочу групу. Під час першого засідання ми розглянули питання стоків, оскільки першим кроком до порятунку Ставу має стати наведення ладу саме

зі стоками, як законними так і з незаконними. Найближчим часом на робочу групу представники відповідних органів влади мають представити схеми комунікацій у прибережній смузі, аби можна було відстежити незаконні стоки.

Шукають відповіді

Щоб перевірити інформацію щодо пивзаводу, активісти одразу ж після засідання комісії відвідали підприємство.

— На пивзаводі нас зустріло двоє представників управлінського апарату підприємства, які відповіли абсолютно на усі наші питання, без жодних вагань показали усі дозволи на водокористування та водовідведення та навіть влаштували нам цілу екскурсію по заводу, — розповідає Денис Милий. — Ми ознайомилися зі схемою забору води зі Ставу та схемою спуску, а також з дублюючою схемою забору та спуску води з системи водопостачання міста, системою каналізації. Воду зі Ставу підприємство забирає абсолютно законно, використовує виключно для охолодження агрегатів і повертає назад до Ставу, ніякого забруднення немає. Саме оце повернення теплішої води і привертало раніше увагу активістів. Проте, як виявилось, підстав для хвилювання немає. Більше того, у період маловоддя

воду зі Ставу взагалі не беруть і не спускають до нього. Підприємство переходить на дублюючу систему забору-спуску води з системою водопостачання міста. Каналізаційна система підприємства з'єднана з міською. Представники підприємства запевняють — жодних сторонніх витоків немає. Крім того, як виявилось, на території підприємства є ще й власна свердловина, хоча її і не використовують наразі.

Також активісти завітали і на сусідній об'єкт — водозабірну станцію, продовжує пан Милий.

— Ця станція біля пивзаводу чи то належить, чи то використовується ВАТ «Текстерно», — каже він. — На даний момент працює. Здоровенна труба відсмоктує з нашого швент змілілого ставу невідомо які обсяги води. І невідомо, яким чином і куди відбувається сток. Візит на цей об'єкт поставив багато питань, на які найближчим часом ми будемо шукати відповіді. Як і на інші питання, що були озвучені в ході засідання робочої групи. Загалом тішить хоча б те, що нарешті влада міста звернула увагу на цю проблему. Можливо, спільними зусиллями нам вдасться перетворити Став на візитівку нашого міста. А ми будемо далі інформувати громаду про перебіг подій у даній проблемі та досягнуті результати.

Дідівський спосіб проігнорували

Під час засідання комісії міськради голова ГО «Скеля» Андрій Об'єщик також звернув увагу на неприємний запах ставу через цвітіння водоростей. І оскільки невдовзі День міста, цю проблему, на думку активіста, потрібно вирішувати негайно. Як варіант — аерація водойми.

— Треба розбавити воду, щоб верхній шар змішався з нижнім, — каже Андрій Об'єщик.

Для цього, як каже активіст, можна використати так званий дідівський спосіб — по периме-

трі водойми потрібно пропливти човнами з причіпними решітками. Та така ідея не отримала підтримки посадовців. Мовляв, над питанням очищення ставу працюють екологи, які мають запропонувати ефективні методи. Зокрема, професор педуніверситету Василь Грубінко готує основні напрямки, а потім їх вивесуть на розгляд комісії.

Загалом робоча група створена у міськраді, працює над створенням стратегії відновлення міського ставу.

— Опрацьовуємо три скла-

дових функціонування нашої водойми, — каже заступник міського голови Леонід Бицюра. — Перша — це екологічна, друга розвиток спортивної інфраструктури, пов'язаної з водними видами спорту. Третя — це розвиток інфраструктури навколо озера. Екологічна ситуація є досить критичною — адже падає рівень води і стоїть питання, що робити і яка якість цієї води? До речі, з питань екології та зарибнення ставу нас консультуватимуть польські фахівці.

РЕФОРМА ПОЛІЦІЇ ПЕРЕТВОРИЛАСЯ НА ЦИРК

Проблема

Представники громадських організацій, які брали участь в атестації співробітників тернопільської поліції (колишнього УМВС) заявили про вихід із комісії. Причина — реального впливу на зміни їхня робота не мала

Активісти відмовляються проводити атестацію, адже рекомендовані на звільнення правоохоронці поновились через апеляційні комісії. Нікого з заступників начальника поліції, а це старі кадри, не звільнили

СЕКРЕТАРІАТ «РАДИ БІЗНЕСУ ТЕРНОПІЛЛЯ», PR@RBT.TE.UA

Чиновників поліції, яких атестаційні комісії рекомендували звільнити, апеляційна комісія поновила на роботу. То ж сенсу атестувати правоохоронців нема, вважають активісти. Весь процес — окомілювання.

— Не бачимо сенсу своєї роботи і трати свого часу. Не хочемо, щоб атестація працівників Головного управління Нацполіції в Тернопільській області асоціювалася з нашими громадськими організаціями. Ми дійсно щиро хотіли, щоб це була поліція, а не залишилася старою «ментовкою», — пояснив голова Тернопільського осередку «ВО Автомайдан» Ігор Василь. — Проте після засідання апеляційної комісії, чотири з п'яти рекомендованих до звільнення атестаційними комісіями поліцейських повернулися на попередню роботу.

Делегати від інститутів громадянського суспільства потратили чимало часу та зусиль, витримали великий тиск, перевіряючи мільйонерів.

— Часу витрачено нами на цю роботу неймовірно багато. Нас

завалили найрізноманітнішою інформацією. Ми бачили, що часто вона не збігалася з реальністю — відчувалася боротьба компроматів один на одних, тож розібратися було непросто. Проте наша місія була не знайти кришталево чистих — чистих там немає. Ми пробували знайти тих, хто здатний змінюватися, — говорить делегат ГС «Рада бізнесу Тернопілля» Іван Сороколіт.

Рішення атестаційних комісій не були спонтанні чи емоційні, а базувалися на зібраній інформації та важких дискусіях. А подекуди й на висновках «детектора брехні», — кажуть представники громади у атестаційних комісіях.

— Ми повірили в реформу, в те що можна щось зробити, — говорить Назарій Зелінка, який двічі працював у атестаційних комісіях. — Проте, через громадськість також зайшли представники правоохоронних органів, в основному ветеранських організацій. От ми й маємо зараз результат, — апеляційна комісія зневажає односторонні рішення атестаційних комісій та негативні результати поліграфа. Сенсу брати участь в цьому цирку далі ми не бачимо. Бо апеляційні ко-

місії знову зведуть все нанівець.

У складі атестаційних комісій працювало четверо делегатів РБТ. Двоє в Києві атестували тернопільських чиновників ГУНП І-го рівня, двоє атестували в Тернополі правоохоронців II-го рівня.

Ще один делегат РБТ потрапив до апеляційної комісії. Цей делегат РБТ, до слова, колись працював у міліції. Як виявилось, чоловік дійсно мав інше бачення реформи МВС та місії

громадськості у даній перевірці. Він побоювся брати на себе відповідальність та не підтримав одностороннє рішення атестаційних комісій щодо звільнення кількох начальників та заступників керівника поліції області.

— Звичайно, більшість членів Громадської спілки «Рада бізнесу Тернопілля» не поділяє рішення апеляційної комісії. Адже неодноразово на зборах спілки обговорювався хід атестації, робота делегатів у комісії-

ях, реальність впливу громади на зміни в поліції. І бізнесмени справді повірили у те, що поліція очищається, а довіра населення до неї зростає. Дізнавшись, що один делегат Спілки перекреслює роботу чотирьох інших делегатів РБТ та роботу десятків громадських активістів, бізнесмени, звичайно ж, були обурені. Проте змінити ситуацію зараз неможливо — людина, що була представником громадськості в апеляційній комісії, висловила свою громадянську позицію і впливати на неї ми не маємо права, — повідомляють у секретаріаті ГС «Рада бізнесу Тернопілля».

«Рада бізнесу Тернопілля», спільно з іншими громадськими організаціями, заявила про відкликання своїх делегатів з комісії. Умовою повернення громадськості до атестаційного процесу було звільнення з посад тих заступників очільника поліції області, яких комісії пропонували звільнити ще у червні. Проте ні головний полісмен області, ні самі заступники не погодилися на такий крок. Тому громадськими організаціями була підписана спільна заява до голови нацполіції Хатії Деканоїдзе про те, що реформа поліції у Тернопільській області не відбулася, перетворилася на цирк, і громадськість відмовляється брати участь у процесі атестації.

Голові Національної поліції України

Звертаємося до Вас з приводу ситуації яка склалася навколо проведення атестації працівників поліції Тернопільської області. Громадські активісти сьогодні призупинили свою участь в атестаційних комісіях у зв'язку із тим, що апеляційною комісією, внаслідок входу до неї представника від громадськості (колишнього працівника МВС), відновлено на посадах працівників поліції котрі мають негативний рейтинг в суспільстві і користуються негативною репутацією як серед

громадянського суспільства так і перед співробітниками поліції. Водночас комісіями I-го рівня ці працівники підлягали звільненню за одностороннім рішенням атестаційної комісії. Нагадаємо, що серед таких працівників ми виділяємо Казимира Попіля та Богдана Гульмана. Підтвердження того, що дані працівники не бажають змінюватися відповідно до вимог роботи нової поліції міститься в характеристиках, даних проходження поліграфу тощо.

Ще одним каменем спотикання

є Олег Ляхович заступника начальника ГУНП в Тернопільській області, який уникнув процесу атестації шляхом призначення на розатестовану посаду. Просимо Вас розглянути можливість скасування рішення апеляційної комісії та звільнення вищезазначених осіб. Водночас внести зміни до Наказу НПУ від 08.06.2016 р. № 483, та затвердити новий склад апеляційної комісії. Це дасть можливість відновити процес атестації в Тернопільській області та відновити довіру до реформи МВС.

Прокурора області кличуть на сесію через дерибан

СЕКРЕТАРІАТ «РАДИ БІЗНЕСУ ТЕРНОПІЛЛЯ», PR@RBT.TE.UA

Деякі місяці тому Громадська спілка «Рада бізнесу Тернопілля» публічно звернулася до прокуратури області з вимогою відмовитись від землі, котру остання отримала незаконно під багаторічну забудову. Тобто прокуратура, яка мала б захищати закон сама стала учасницею земельного дерибану.

Мова йде про 35 сотих, які зеленою смугою з деревами та кущами простяглися уздовж території „Зеленбуду“, паралельно з дорогою на проспекті Бандери. Ділянку сесія міської ради надала рішенням 6/30/88 від 22.03.13. Згідно з діючим Ге-

неральним планом, віддана земля — зелена зона. Тобто міська рада не мала права давати ділянку в постійне користування під забудову. Прокуратура мала б оскаржити це незаконне рішення. Та оскільки землю дали їй же ж рідній — правоохоронці промовчали. Рада бізнесу нагадала прокуратурі про Закон і поставила вимогу — віддати землю громаді. Після цього ділянку можна буде знову повернути в парк. Попередній прокурор області Олександр Мартинюк офіційно відповів, що «прокуратура не заперечує проти повернення землі громаді Тернополя». Та окрім «незаперечення» правоохоронці не вчиняють жодних офіційних

юридичних дій щодо відмови від землі в користь міста. Тепер за повернення прокуратури обличчям до народу і Закону взялись депутати міської ради. Вони проголосували запит свого колеги.

«Запросити на наступне пленарне засідання Тернопільської міської ради прокурора області Перча В'ячеслава Орестовича для того аби почути, коли ж прокуратура відмовиться в користь міста від ділянки, яку тернополяни вважають парком і яка, згідно з Генпланом є зеленою зоною, а отже не може бути в користуванні для забудови» — йдеться, зокрема в запиті депутата міської ради Андрія Шкули. Запит підтримала депутат-

ська більшість, а це означає, що прийти і пояснити прокурора просить сесія. Ігнорувати таку вимогу, згідно з законом, прокурор не може. То ж на на-

ступній сесії міської ради всі зможуть почути про деталі отримання прокуратурою землі та пояснення зволікання щодо відмови від неї.

Приєднуйтесь до ГС «РБТ»!

Громадська спілка «Рада бізнесу Тернопілля» зареєстрована два роки тому. Основні напрямки діяльності стосуються боротьби з корупцією та бюрократією, колективного відстоювання прав підприємців. Зараз членами спілки є понад три десятки підприємств. Посаду голови обіймає керівник ТОВ «МАРГО» Олександр Бора-

ковський. У спілці радо вітають та запрошують до членства однопідприємців, які сповідають ідеали Майдану та мають бажання допомагати боротися за прозорість влади і можливість для бізнесу працювати чесно, без подвійного трактування законів і тиску. Детальніше про діяльність на сайті: www.rbt.te.ua. Електронна адреса: pr@rbt.te.ua.

ПЕРЕВІРЕНІ КВАРТИРИ

Інспектор RIA особисто фотографує квартиру та перевіряє ціну, місцезнаходження, поверх та стан ремонту.

Викликайте Інспектора RIA (067) 431 54 92

dom

RIA.com

1 кімнатна, р-н Старого парку

24 000 у.о.

площа: 38 м²/-/10 м²
поверх: 6/10, газобетон

Цегл. будинок в затишному місці. Велика квадратна кухня, кімната з нішею. Здача в ІІ кв. 2016 року.

Оксана
(067) 781-57-16

10 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11763561

2 кімнатна, Дружба

40 000 у.о.

площа: 55 м²/30 м²/8 м²
поверх: 7/9, ц

Дубові паркетні і дерев'яні міжкімнатні двері. Індивідуальне опалення.

Ірина
(097) 346-21-85

34 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11336897

3 кімнатна, Канада

69 999 у.о.

площа: 92 м²/50 м²/13 м²
поверх: 2/2, ц

В коледж. містечку "Слівоче поле". В'їзд через шлагбаум. Постійна охорона. В дворі дит. майданчик.

Олександр
(067) 332-80-36

12 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11456470

1 кімнатна, Березовиця

25 000 у.о.

площа: 40.6 м²/-/9.8 м²
поверх: 1/9, ц

Зданий будинок, є всі документи. Високий 1 поверх, в цokolі є жила квартира. Під інд. о., сира без рем.

Оксана
(098) 259-19-75

21 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/9645008

3 кімнатна, Східний

32 000 у.о.

площа: 48.3 м²/-/6 м²
поверх: 5/5, п

Роздільні кімнати, меблі.

Микола
(096) 451-27-57

13 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11839000

2 кімнатна, вул. Бродівська

38 900 у.о.

площа: 52 м²/-/22 м²
поверх: 2/3, ц

Власник. Новобудова. Технічно будинок зданий. Район для спокійного життя.

Іван
(097) 921-69-95

22 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11509489

3 кімнатна, Дружба

52 000 у.о.

площа: 96 м²/-/12 м²
поверх: 5/7, ц

Автономне опалення, чистова стяжка.

Руслан
(095) 924-40-50

11 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/6244779

1 кімнатна, Східний

23 500 у.о.

площа: 45.5 м²/21.3 м²/15.5 м²
поверх: 8/10, ц

Роздільні кімнати. Житло не використовувалося з моменту побудови.

Зоряна
(097) 856-38-30

7 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11567273

1 кімнатна, Східний

29 000 у.о.

площа: 41 м²/17 м²/13 м²
поверх: 3/3, ц

Новобудова, євроремонт, інд. опал. котел з програматором, простора гардеробна.

Ольга
(098) 267-87-40

31 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11099974

2 кімнатна, Дружба

38 800 у.о.

площа: 68 м²/61.2 м²/16 м²
поверх: 3/5, ц

Терміново. Без торгу. Без комісійних (від власника). Квартира в новобудові. З інд. о.

Володимир
(097) 798-28-14

24 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11574953

2 кімнатна, Східний

42 000 у.о.

площа: 56 м²/31 м²/9.1 м²
поверх: 1/10, ц

Підігрів підлоги, інд. опал., меблі, сантехніка, лоб.техніка. Цегла ззовні утеплена пінопластом.

Андрій
(099) 176-28-63

28 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/10921264

1 кімнатна, вул. Вояків дивізії Галичина

27 500 у.о.

площа: 38 м²/-/8.3 м²
поверх: 6/7, ц

Свіжий ремонт, ніхто не жив, з меблями, все зроблено. Продаж в зв'язку з від'їздом. Власник.

Микола
(068) 851-90-41

18 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11285299

2 кімнатна, Дружба

58 000 у.о.

площа: 70 м²/-/
поверх: 2/12, м-6

Роздільні кімнати. Новобудова

Михайло
(097) 944-88-89

26 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11808532

3 кімнатна, р-н Цукрового заводу

38 000 у.о.

площа: 64 м²/40 м²/9 м²
поверх: 1/5, ц

Чешка в ід. стані, котел Вайлант, пласт. вікна, тепла підлога в кухні, 2 кладовки. Дім не старий.

Слава
(097) 212-24-47

12 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11085028

3 кімнатна, БАМ

50 000 у.о.

площа: 76 м²/37.9 м²/7 м²
поверх: 1/10, п

Інд. опалення, євроремонт, металопласт вікна, прибудова (узаконена), меблі, побут. техніка.

Дмитро
(068) 743-56-72

13 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11645280

3 кімнатна, Дружба

37 500 у.о.

площа: 55 м²/46 м²/9 м²
поверх: 5/9, ц

Роздільні кімнати, мебльована кухня. Поряд парковка. Власник.

Зоряна
(063) 341-00-07

14 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11772879

1 кімнатна, пр. Степана Бендери

22 000 у.о.

площа: 41.3 м²/17.7 м²/11 м²
поверх: 9/9, ц

Дольова участь 2016 р. здача будинку не кутова, південна сторона.

Ольга
(097) 790-78-82

14 фото

перевірена квартира

dom.ria.com/id/11072903

36

перевіраних
квартири Тернополя
на DOM.RIA.com

«МОЇМ КУМИРОМ ЗАВЖДИ БУВ БАТЬКО»

Досягнення ■ Щоб бути кращим в якійсь сфері, треба йти до мети, навіть малими кроками, переконує чемпіон світу з армспорту кременчанин Андрій Пушкар

ІРИНА НЕБЕСНА, 0-98-950-56-57,
IRYNA.NEBESNA@GMAIL.COM

31-річний кременчанин Андрій Пушкар нещодавно виборов першість в чемпіонаті світу з армспорту. Його зріст — 1,93 м, вага — 128 кілограмів. Він починає день зі склянки води з медом, перше тренування на 30–40 хвилин ще до сніданку. Сніданок — тільки після цього.

— Я почав тренуватися в 11,5 років, — пригадує Андрій Пушкар. — В 11 років побачив фільм „Командос” із Арнольдом Шварценеггером. Перший раз пішов тоді в спортзал, сказав татові, що буду чемпіоном світу. Тато посміявся, що для цього треба тренуватися 8–12 років, однак мене це не налякало.

Пройшло 20 років, і в Андрієвій скарбничці вже 14 звань чемпіона світу та 16 — чемпіона Європи, сім разів він виграв кубок світу серед професіоналів, зараз цей турнір — найпрестижніший у світі. Неодноразово, починаючи з 2004 року, боровся і за звання чемпіона світу серед професіоналів у суперважкій вазі.

Любов до спорту в Андрія — це сімейне. Його батько був талановитим спортсменом, займався боротьбою, піднімав штангу, тож не дивно, що і Андрій пішов цією дорогою.

— Хоч надихнув мене на спорт Арнольд Шварценеггер, але моїм кумиром завжди був мій батько, — зізнається Андрій Пушкар. — Підтримкою для мене

зараз є дружина Світлана. Вона в мене також спортсменка — виграла турнір із армреслінгу в Чернівцях. Однак у неї душа лежить до науки — вона практикуючий психолог.

Андрій не приховує, що отримував пропозиції переїхати в інші країни, однак бачить себе тільки тут.

— Мені добре в Україні. В мене тут багато друзів, я живу тут. Не знаю, напевне, я патріот. Жити я хочу лише в цій країні, — каже він.

До бою готувався півроку

— Система армфайту (змагання з рукоборства — прим.ред.) трохи відрізняється від чемпіонатів Європи та світу з єдиноборства, — пояснює спортсмен. — Ти маєш одного суперника, з яким і борешся всі шість поєдинків. В боксі дванадцять раундів, в армреслінгу — шість. Це набагато складніше, оскільки крім сили треба ще мати витривалість, встигати відновлюватися між поєдинками, бо перерва між ними всього дві хвилини, — розповідає Андрій. — Тобто, ти можеш бути надзвичайно сильним, однак, якщо не вистачає витривалості, то один-два раунди, і суперник тебе „додавить”.

Тому спортсмену довелося змінювати методику тренувань, оскільки, за його словами, він був більше силовим атлетом, коли виступав на чемпіонатах Європи та світу. А система армфайту вимагала більшої витри-

Андрій Пушкар разом з дружиною Світлою. Пояс чемпіона після бою зі спортсменом із Казахстану він привіз із Лас-Вегаса

валості.

— Ми з моїм тренером розробили нову методику, почали працювати і, як бачите, все вдалося реалізувати, — розповідає чемпіон.

Зі своїм суперником, якого Андрій переміг в Лос-Анджелесі Дмитрієм Трубіним, спортсмен вперше зустрівся в 2015 році на Кубку світу серед професіоналів.

— Надзвичайно сильний і талановитий атлет. Йому 27 років, однак у нього великі перспективи, — переконує Андрій Пушкар. — Тоді він дав мені гідний супротив, ми з ним десять хвилин боролися: ні він мене не міг

побороти, ні я його. Але все-таки технічно я здобув перемогу. Але було багато питань, і щоб їх вирішити, бій із армфайту провели ще раз. Після Кубку світу я зробив висновки про свого суперника. Змінив трохи свої тренування, зробив акцент на кисті, на натяжці, реалізував все, що запланував.

Дмитро теж був у дуже хорошій формі, не приховує Андрій Пушкар, але перемога дісталася таки не йому. Поєдинок провели у Лас-Вегасі 23 липня. До нього спортсмен готувався півроку.

Методи свого тренування Андрій Пушкар не приховує. Каже, що тренується щодня, навіть

зранку, до сніданку.

— В мене є власний будинок, на першому поверсі спортзал, щодня я тренуюся по півгодини. Крім того, в Тернополі в мене є свій фітнес-клуб, де я тричі на тиждень тренуюся по 2,5–3 год, — розповідає Андрій. — У нас в Кременці прекрасна природа, тож я частенько виїжджаю до лісу, бігаю, купаюся.

Готує нових чемпіонів

Щоб стати чемпіоном — треба поставити собі ціль і щодня робити щось для неї, ділитися своїм досвідом спортсмен. Навіть коли буває важко, потрохи завжди можна досягнути свого.

— Коли в людини є ціль — це життєвий стрижень. Що тебе не відволікало б, ти все-рівно пам'ятаєш про цю ціль і йдеш до неї, — запевняє Андрій.

Що ж до своїх планів на майбутнє, то Андрій каже, що має декількох „боржників”, з якими хоче „закрити питання”.

— В 2013 році я програв американцю Майклу Тоду. Він зараз в дуже хорошій формі, тож хочу реваншу, — каже Андрій. — Також в армспорт повернувся надзвичайно сильний атлет Денис Ципленков — це людина із найсильнішим біцепсом, він піднімає штангу, вагою 170 кг на біцепс — а це офіційний рекорд світу. Я думаю, що невдовзі ми з ним зустрінемося.

Однак Андрій не лише тренується сам. Він також є президентом Тернопільської федерації армспорту, має багато талановитих учнів. П'ятеро його учнів зараз готуються до чемпіонату світу серед юнаків.

— Якщо все буде добре, то в жовтні ми отримаємо кілька чемпіонів світу з Кременця, ділитися планами тренер, — чемпіонат відбудеться в столиці Болгарії Софії.

Картина Олега Шупляка — на підручнику географії

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@GMAIL.COM

Картина Бережанського художника Олега Шупляка, на якій зображено лелеку, який летить над полями України у вигляді орнаментів вишиванок, стала обкладинкою підручника «Географія. 8 клас».

«Сьогодні, коли книжки вже розвозять по школах, можемо сказати: «Так, ми це зробили!». У відкритому Всеукраїнському конкурсі наш підручник «ГЕОГРАФІЯ. 8 КЛАС» зайняв найвищий рейтинговий шабель — 116 тис. замовлень від учителів усієї країни! Завдячуючи знанням, досвіду, хисту моїх співавторів Ігора Дітчука та Лесі Заставецької стало можливим створення такої книжки! Довершенням підручника стала обкладинка від відомого українського непересічного художника, неперевершеного майстра картин-двовзорів Олега Шупляка. Його така проникливо-щемна картина «Над рідною землею» якнайкраще відповідає не тільки змісту, а й духові цього курсу

батьківщинознавства. Дякуюмо, пане Олеже, за Ваш талант і за співпрацю з нами!!!» — написала у Facebook головний редактор РА «Освіта України» Валентина Бойко.

— Це картина із серії робіт „Рідна земля”, — розповідає Олег Шупляк. — У цій серії я досліджую наші прадавні сакральні символи — вишиванку, лелек, калину, вишню, писанку. Це те, що на генетичному рівні „заши-то” в свідомості українців.

Над цією серією художник працює останні три роки. В картині „Над рідною землею”, яку він написав торік, художник намагався поєднати український ландшафт з українськими символами, щоб показати наочний зв'язок між символікою вишиванки і землею, на якій живе український народ. З висоти пташиного польоту земля виглядає як вишиванка.

— Я радо погодився на пропозицію пані Валентини Бойко, щоб картина стала обкладинкою, — розповідає художник. — Мені приємно, тим більше, що підручник буде по всій Україні.

— З висоти пташиного польоту земля виглядає як вишиванка, — каже Олег Шупляк про свою картину «Над рідною землею»

Щоправда, самого підручника я ще в руках не тримав, лише бачив в соцмережах багато хороших відгуків. Мені цікаво буде почути відгуки тих, для кого власне цей підручник створювали — від вчителів та учнів.

До речі, роботи Олега Шупляка є не лише на обкладин-

ці підручника. Останнім часом художник співпрацює з лідером гурту ВВ Олегом Скрипкою. Його картина з лелеками „До рідних осель” ілюструє нову пісню Скрипки до 25-річчя Незалежності України.

— Картина з лелеками теж з цієї серії, у ній теж продов-

жується ця тема символів, але застосований інший прийом, — розповідає художник. — Коли лелеки прилітають у березні наших полях ще є сніг, тому там зображена і рілля, і сніг. І це поєднання чорного і білого перекикається з традиційною галицькою вишиванкою. І навіть коли лелек немає, вони підсвідомо відчуються через це зображення землі у поєднанні зі снігом.

Художнику цікава співпраця з Олегом Скрипкою.

— Коли Олег зателефонував мені, то сказав, що мої роботи перегукуються з його творчістю, — розповідає художник. — Мені приємно, бо я був на його концерті у Львові ще десь у 1988 чи 89 році, коли він тільки починав. Приємно, що наші творчі задуми співпадають, можливо і не буквально, але за духом чи концептуально подібні. Це дуже важливо, щоб була гармонія між твором і його обкладинкою. До речі, цього тижня в Інтернеті буде мій кліп з моїх робіт — це презентація пісні до Дня Незалежності.

У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ: БЕЗ ЧИТАННЯ НА ШВИДКІСТЬ І НОРМАТИВІВ НА ФІЗКУЛЬТУРІ

Реформа ■ Оцінок червоною ручкою не буде, на фізкультурі заборонили «муштру» рівняйсь-струнко, з програми зняли дублювання тем. Першачки писатимуть олівцем, а зубріння таблиці множення — у минулому

ІРИНА БЕЛЯКОВА, 0-95-875-33-60,
IRYNA.BELYAKOVA@20MINUT.UA

13 оновлених та «розвантажених» навчальних програми для 1–4 класів затвердила 4 серпня колегія МОН України.

За ними діти навчатимуться вже з 1 вересня, розповідає Надія Гордіюк, методист з початкового навчання Тернопільського комунального методичного центру науково-освітніх інновацій та моніторингу. Стосуватимуться зміни всіх учнів початкової школи, а не лише тих, хто прийшов у перший клас.

Проект розвантаження та оновлення програм початкової школи — крок до повного оновлення стандартів середньої освіти, які будуть запроваджені з 2018 року, каже педагог. — Передумовами проекту стали скарги вчителів, батьків та дітей на перевантаженість програм початкової школи, — розповіла Надія Гордіюк. — Йдеться про невідповідність навчальних програм віковим особливостям дітей, застарілість інформації та підходів її викладання.

Спільна зміна для всіх програм — забраний обов'язковий розподіл годин за темами. Раніше було чітко передбачено, скільки годин на яку тему відводиться. І якщо діти не встигали зрозуміти певну тему, ніхто не зупинявся для пояснень, тому що за розподілом годин потрібно було переходити на іншу. Відтепер вчитель, виходячи з того, які перед ним діти за рівнем розвитку, сам визначатиме кількість годин для певної теми.

Ні — червоній ручці!

МОН готує нові вимоги і до оцінювання досягнень учнів. Ці зміни міститимуть виконання завдань простим олівцем для молодших класів — 1 класу. Вчителі не перевірятимуть червоною ручкою, а система оцінювання молодших учнів враховуватиме вікові особливості дітей, запевняють у міністерстві.

Для уроків української мови скасували такі складні для учнів теми, як «Умовне позначення слів», «Спосіб умовного позначення речень», «Складання речень за поданою графічною схемою», які батьки називали «азбука Морзе». Акцент буде на розвитку усного мовлення.

Також змінили тематику слів, які вивчають у початкових класах. Наприклад, замість слів — комбайнер, фартух, фанера, будуть слова — радісний, милосердний, співчуття.

У 3-му класі введуть жанр есе, щоби стимулювати дітей вільно висловлювати свою думку. У старші класи перенесли текст-роздум, текст-міркування, текст-розповідь.

Математику не зубрити

Таблицю множення тепер не потрібно механічно зазубрювати, головне, щоб було розуміння сутності множення. У програмах 1–2 класів знято вимоги щодо знання напам'ять таблиць додавання та віднімання в межах 10 та 20, таблиць множення та ділення. Але це не означає, що не треба знати таблицю множення.

АРХІВ ЮРІЯ ШТОПКА

Коли минулого року Іванко Штопка пішов до першого класу, шкільна програма була складнішою, ніж цього року

— Дитина має володіти обчислювальною навичкою множення, і це значно важливіше, каже п. Надія. — Практично весь другий клас діти опрацюватимуть на прикладах сутність множення. Також вчителі зможуть самостійно збільшувати кількість годин на вивчення складних тем.

Література: менше радянських авторів

Одне з основних нововведень у літературі — відтепер не буде

кількісного показника темпу читання — на швидкість за хвилину, що є великим стресом для дітей.

— У всіх дітей різний темп мовлення, деякі читають повільно, але це не означає, що вони не розуміють тексту, — каже пані Надія. — Тому ця вимога знята, зате розширені вимоги до якісного читання. Вчитель має стежити, щоб діти читали виразно, правильно, з інтонацією, щоб розуміли прочитане.

З кола читання вилучили неак-

туальних радянських авторів і додали сучасних. До програми залучать таких авторів: Іван Андрусяк, Катерина Бабкіна, Галина Вдовиченко, Зірка Мензатюк, Лариса Денисенко, Василь Голобородько, Ігор Січовик, Мар'яна Прохасько та Тарас Прохасько, Ірен Роздобудько, Марина та Сергій Дяченки, Юрко Бедрик та багато інших.

Заплановано видання хрестоматії для учнів початкових класів із серії «Шкільна бібліотека».

Відтепер на уроках літератури будуть оцінювати не героя — позитивний-негативний, а вчинки. Дитину стимулюватимуть висловлювати свої емоції від прочитаного, розвивати задоволення від читання, а не вимагати виконання інструкцій.

Іноземна по-іншому і декомунізована музика

У першому класі буде менше письма і більше усної іноземної мови, щоб розвивати у дітей здатність вести прості діалоги.

— Замість письма «слів, словосполучень і речень» — усний курс у 1 класі — розвиток мовлення, — каже Надія Гордіюк. — Письмо вводиться лише в 2 семестрі 1 класу, лише букви і прості слова. Додано сучасні теми, цікаві дітям молодшого віку.

З музики вилучили пісні «Вниз по матушке, по Волге», «Священна війна», додали сучасних авторів, збільшили час на рухову активність і творчість.

З фізкультури прибрали «психологічно шкідливі ігри», скасували муштру «рівняйсь-струнко» і нормативи. На уроках буде більше сучасних активних ігор на співпрацю і взаємодопомогу.

Крім того, з програми зняли дублювання тем з таких предметів, як «Основи здоров'я», «Я у світі» та «Природознавство».

* Повний перелік змін до програми початкової школи за всіма предметами шукайте на сайті te.20minut.ua 27 серпня 2016 р.

Як безболісно повернутися до школи після канікул

ІРИНА БЕЛЯКОВА, 0-95-875-33-60,
IRYNA.BELYAKOVA@20MINUT.UA

До школи з радістю і без проблем після тримісячного відпочинку? Це реально, запевняє кандидат психологічних наук, доцент кафедри практичної психології ТНПУ ім. В. Гнатюка Ірина Чорна. Лишень потрібно дотримуватись певних правил та допомогти дитині згадати приємне зі шкільного процесу. А також забути про «совковий» метод додаткового навчання під час канікул.

— Якщо батьки заздалегідь обрали вірну тактику: не завантажували дитину під час відпочинку навчальними завданнями, а дали відпочити досхочу, то процес переходу від канікул до навчання прийде цілком безболісно, — переконана Ірина Чорна. — Проявиться феномен пізнавального голоду.

Дитині самій захочеться до школи. Та є категорія вчителів, які досі дотримуються підходів радянської педагогіки і радять батькам у період, завбачливо відведений науковцями фізіологами, психологами, педіатрами для відпочинку дитини, безпечно перетворювати на продовження навчального процесу. Мовляв, «щоб не забули», каже психолог.

— Надмірне використання ресурсів психіки може спровокувати розвиток у дитини психоемоційного виснаження, — переконана Ірина Чорна. — А також підвищений рівень втомлюваності, послаблення імунітету, хворобливості, капризності. А як захисний механізм — небажання йти до школи.

Не залякуйте школою, радить психолог. Школа дає засоби для самореалізації особистості. Допоможіть дитині це зрозуміти та використати ці засоби сповна.

Поради психолога

■ На все свій час. Якщо час, відведений для відпочинку, підмінювати навчальною діяльністю, то під час навчальної діяльності у психіці виникне потреба у активному відпочинку. Психіка, як і м'язи, — потребує відпочинку.

■ Не ігноруйте дитячі, інколи наївні, проблеми. Бо з часом вони переростуть у дорослі та складні. Запитайте дитину, чи хоче вона йти до школи. Якщо відповідь «ні», — з'ясуйте, що саме викликає у дитини тривожність, допоможіть із нею справитися.

■ Створюйте приємні асоціації зі шкільним життям. Пригадайте про цікаві та кумедні події шкільного життя з минулого року

(виступи, екскурсії, конкурси тощо).

■ Задовольняйте базову потребу у спілкуванні із ровесниками. Пригадайте дитині про її друзів, адже саме у школі буде змога знову із ними зустрітись.

■ Підвищуйте самооцінку дитини. Разом переглядаючи фото, відео, пов'язане із школою, хваліть дитину. Якщо особливих досягнень не було, то похваліть хоча б за те, «як чемно, дисципліновано себе поводи», «як гарно вийшов на фото».

■ Формуйте впевненість дитини у власних силах. Робіть акцент на досягненнях і не загадуйте

про невдачі.

■ Формуйте глибинну мотивацію. Створіть цікаву перспективу. Спонукайте дитину побудувати плани на цей рік. Запитайте: «Чого хочеш досягнути?», «Чого нового навчитися?», «Для чого?», «Як ці знання допоможуть у твоїй майбутній професійній діяльності?».

■ Забезпечуйте можливість самореалізації. Взнайте, які гуртки для дітей функціонують у школі. Запропонуйте дитині розвинути свої здібності.

■ Відновлюйте осінньо-весняні біоритми. Щодня поступово зміщуйте час ранкового підйому.

HEMO MEDIKA TERNOPIL: МИ СПРАВДІ ПІКЛУЄМОСЯ ПРО ВАС

КАТЕРИНА ПШЕНИЧНА

Своєчасне виявлення захворювання дозволяє зробити процес лікування швидшим та максимально ефективним. Цього року відзначає свій третій день народження один із провідних діагностичних центрів Тернополя та Західної України «Hemo Medika Ternopil». Про здобутки закладу та плани на майбутнє ми спілкувалися з директором діагностичного центру Юрієм Миколайовичем Рудьком, завідувачем діагностичного відділення Андрієм Володимировичем Кузівим і лікарем-рентгенологом, акушером-гінекологом, кандидатом медичних наук Іриною Ярославівною Кузів.

«Hemo Medika Ternopil» — діагностичний центр, який використовує один із найбільш інформативних методів діагностики — магнітно-резонансну томографію. У центрі МРТ проводиться на одному із найсучасніших апаратів Siemens Magnetom Avanto, що є потужним томографом, надзвичайно точним в своїх результатах. Цей апарат дозволяє виявити нетипові для організму утворення і навіть визначити їхню природу. Також можна побачити пухлину і метастази. У «Hemo Medika Ternopil» пацієнти мають можливість провести діагностику голови, всіх відділів хребта, суглобів, органів малого таза та органів черевної порожнини.

За 3 роки роботи послугами «Hemo Medika Ternopil» скористалося більше 12000 людей і черга бажаючих пройти обстеження постійно зростає. Це пов'язано з високою якістю роботи, адже впродовж процедури виконується велика кількість сканів, що не можуть бути зроблені машиною

з меншою магнітною потужністю (під час МРТ проводяться зрізи товщиною 0,9 мм). Не останню роль в цьому відіграє команда професіоналів, які працюють в закладі. Це медики із великим стажем роботи в сфері діагностики і кандидати наук, які дуже професійно підходять до своєї роботи.

Аби максимально якісно зробити пацієнту діагностику в «Hemo Medika Ternopil» при кожному обстеженні виконують від 800 до 2000 сканів, які потрібно ретельно опрацювати для підготовки точного висновку. Лікарі колективно переглядають знімки, а в складних випадках навіть скликають консиліум. Тому лікарське заключення видають пацієнту на другий день після обстеження. Говорить завідувач діагностичним відділенням Кузів Андрій Володимирович: «В Європі висновок лікаря чекають навіть до тижня часу. При діагностиці здоров'я пацієнта зайвий поспіх недоречний. Ми свідомо йдемо на те, що в нас обстеження триває довго — від 40 до 90 хв, за цей час ми робимо багато

сканів, які дозволяють нам поставити точний діагноз і нічого не пропустити».

Одним із основних здобутків «Hemo Medika Ternopil» працівники вважають участь центру в клінічних дослідженнях — це колективне вивчення лікарями окремої хвороби з метою пошуку нових ефективних методів її лікування.

— В Україні такими дослідженнями з-поміж сотні діагностичних центрів займається лише кілька, одним з яких є «Hemo Medika Ternopil», — каже директор медцентру Юрій Миколайович Рудько. — Зокрема, зараз працюємо над дослідженням розсіяного склерозу та анкілозивного спондилоартриту на замовлення колег зі швейцарської та американської фармакологічних компаній. Для того, щоб взяти участь у цих дослідженнях, міжнародну атестацію мають пройти і лікарі, і обладнання, що нам успішно вдалося. Тільки МРТ дозволяє побачити динаміку хвороби, і ми раді цьому досвіді.

Попри те, що профільним обстеженням «Hemo Medika

Ternopil» вважаються неврологічні захворювання, в медичному центрі постійно розширюють коло роботи. Зараз «Hemo Medika Ternopil» єдиний центр в Західній Україні, який робить якісне динамічне обстеження гіпофізу — важливого ендокринного органу, захворювання якого можуть бути причиною безпліддя і ожиріння.

МРТ є чи не єдиним методом ранньої діагностики хвороби Бехтерева, на етапі, коли процес при вчасному та ефективному лікуванні є зворотнім і дозволяє попередити тяжкі ускладнення цього захворювання.

Не менш важливим напрямком роботи є обстеження органів черевної порожнини, діагностика гінекологічних й онкологічних захворювань.

Так, наприклад, на сьогоднішній день одним з пріоритетних напрямків та світовим стандартом в діагностиці захворювань органів малого таза, згідно з рекомендаціями міжнародної федерації акушерів-гінекологів (FIGO), — говорить к. мед. наук Кузів Ірина Ярославів-

на, — є використання методу МРТ з метою стадіювання раку шийки матки. Саме за допомогою МРТ з внутрішньовенним контрастним підсиленням можливо якнайточніше визначити ступінь поширення пухлини, агресивність процесу та простежити при динамічному спостереженні ефективність лікування (хіміотерапія, променева терапія). Зважаючи на високу інформативність методу, цей вид обстеження успішно впроваджений в роботу «Hemo Medika Ternopil».

Для діагностики онкологічних захворювань в «Hemo Medika Ternopil» вже незабаром планують ввести новий вид обстеження — онкоскринінг, який передбачає сканування всього тіла людини, включаючи голову, шию, грудну клітку, черевну порожнину, органи малого таза, до верхньої третини стегна, аби виявити всі новоутворення. Онкоскринінг дозволяє максимально локалізувати джерело проблеми і працювати вже в цьому конкретному напрямку. Цей метод є незамінним для профілактики та ранньої діагностики патологічних процесів. Крім того, МР-онкоскринінг є безпечнішим та не менш інформативним за дороговартісне ПЕТ-КТ, яке раніше вважалося лідером в цій царині.

Для того, щоб пройти повне та детальне обстеження організму, звертайтеся в діагностичний центр «Hemo Medika Ternopil», що знаходиться за адресою: м. Тернопіль, вул. Тролейбусна, 14. Для попереднього запису телефонуйте: (0352) 22 43 70, (097) 546 61 82, (066) 686 45 79.

Колектив діагностичного центру «Hemo Medika Ternopil» вітає тернополян з Днем Незалежності та Днем міста і бажає міцного здоров'я!

РЕКЛАМА

Гарячі ціни тижня

(з 24.08.2016 по 30.08.2016)

КОТЕЛ на дрова
5900 грн.
 ТИТАН-24 кВт
 сталь - 8 мм
 час горіння 8-24 години
 096 377-19-00
 050 377-19-00
 0352 510-510

ВІКНАР'OFF
 МАЙСТЕР ВІКНОЇ СПРАВИ
 ФІРМОВИЙ САЛОН
 www.viknaroff.com.ua
 К.Острозького 70, тел.: (0352) 42-00-52, (097) 909-49-46, (097) 909-49-43
 15 квітень, 6 (р-к "Оріон") тел.: (0352) 51-19-25, (095) 919-40-34

LWS 3 NEW 1244 грн.
ClassicLine 400 1443 грн.

Вхідні двері MILANO
 УКРАЇНСЬКИЙ ВИРОБНИК
 Ми пропонуємо:
 величезний вибір дверей
 велик заміру додому
 доставку дверей
 встановлення дверей
 швидкість виконання замовлення
 лояльні ціни на товари
 високу якість виробів та послуг
 м. Тернопіль,
 вул. М. Кривоніса, 4
 тел.: 53-05-00,
 (093) 315-01-45

Від 3 000⁰⁰ грн

Каміни Топки
 Мармур, камінь
 www.kamin-top.com.ua
 ПП «Вершина Комфорт»
 (0352) 42-05-42,
 (096) 22-77-337, (050) 227-19-68

Від 3000⁰⁰ грн

Двері міжкімнатні
 Плита МДФ
 Готовий виріб до 3 тижнів
 модель має 3 види дизайну

в асортименті понад 100
ДВЕРІ БІЛОРУСЬКИХ МОДЕЛЕЙ
 м. Тернопіль
 вул. 15 квітня, 5а
 («Сільпо»), 2 поверх
 (0352) 511-011
 (067) 67 41 800
 (050) 60 26 100
 Формуємо дилерську мережу

1866⁰⁰ грн

КУХНІ ВІД ВИРОБНИКА

KOMANDOR
 www.komandor.com.ua

пр-т. С. Бандрен, 11 Б, (зуп. Станіон)
 тел. (067) 340 58 94, (0352) 42 10 07

Від 6000⁰⁰ грн м/п

СОН НА БДЖОЛАХ ДОДАЄ СИЛ

Нетрадиційно ■

Тим, кого дратують бджоли чи хто не любить меду, на пасіку краще не їхати

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
 DIANA.OLJNYK@GMAIL.COM

Аби зважитися поспати на вулику часом доводиться подолати страх перед бджолами, але результат того вартий, переконана тернополянка Наталія Бобрик.

— Мій друг-бджоляр Віктор Кузьмінський має пасіку у Великих Бірках. Нещодавно він поставив в садку хатинку з лежанками на бджолиних вуликах. Каже, що зробив її для себе, часом радить поспати на бджолах друзям. Він цікавиться всім, що є корисним для здоров'я і порадив мені спробувати сон на вуликах. До речі, сам він спить на вуликах цілу ніч.

Спробувати такий сон тернополянку підштовхнув випадок з її знайомою, яка лікувала зламану руку. В неї дуже тяжко тривав процес загоєння, жінка довго ходила на різні процедури, розробляла руку, але результати її не тішили. Жінка пройшла 10 сеансів бджолиної терапії і розповідала, що в неї вже відновилася чутливість в руці.

— Вона так колоритно описувала свої відчуття, наскільки їй полегшало з рукою і взагалі додало сил, що я теж вирішила спробувати цю процедуру, — розповідає Наталя. — Але я дуже боялася. В мене був такий страх, не дай Боже мене покусують бджоли. В моєї мами алергія, тому я хвилювалася, щоб була мене не вкусила бджола. Буває ж що в декого настає навіть шок, сильні набряки.

Але господар пасіки її заспокоїв, і Наталя зважилася.

— Коли лягла на лежанку, була дуже насторожена, до всього прислухалася, — пригадує жінка. — Я навіть старалася забрати подушку, щоб послухати бджіл, адже перегородка, на якій ви лежите, має отвори. А вулики закриті сіткою, то ж це безпечно. Минуло хвилин 10-15, і я заснула, прокинулася, коли почула, що пасічник відчиняє двері. В будиночку гарно пахне деревиною і прополісом. До того мене дуже боліла голова, але коли я поспала там, біль минув, я була така бадьора, мені сподобалося.

матрац

перегородка з отворами, закритих сіткою

вулики

Так виглядає вулик-лежанка в селі Петриків біля Тернополя. Його господар каже, що на ньому достатньо полежати годину

Наталія пригадує, скільки цікавого їй розповів пасічник.

— Він розповідав, як це корисно, поспати на вуликах, як це лікує, покращує імунітет, заспокоює, словом, дає багато всього корисного для здоров'я. Мовляв, повітря вулика насичене біологічно активними речовинами прополісу, який має антимікробні властивості. Сон у приміщенні, де активно працюють бджоли, відновлює сили. Через дрібну сіточку з бджолиного

бувається вирівнювання порушень електромагнітного поля людини, внаслідок яких виникають різні захворювання.

Щодо лікування сном на вуликах треба розуміти, що це не панацея від всіх хвороб і не універсальна таблетка, яка допомагає всім, вважає господар Петриківського лікувального вулика краєзнавець Тарас Цикліняк.

— Часто люди очікують надзвичайного ефекту, але треба розуміти, що полежати на вуликах з бджолами — це лише один компонент з того корисного, що можуть дати бджоли для здоров'я людини, і це не універсальна таблетка № 6, яка допомагає всім без винятку, — зазначає Тарас Цикліняк. — Зі свого досвіду можу сказати, що мені достатньо полежати годину навіть через день і це дуже заспокоює, додає тону. У кого сидяча офісна робота чи важка в емоційному плані робота з людьми, щоб себе добре почувати, достатньо годину полежати на такому вулику. Я вивчав чимало інформації, пов'язаної з вуликами, то загальні рекомендації медиків — для оздоровлення достатньо полежати на вуликах годину на день.

Тарас добре знається на бджолах, його дід і батько тримають пасіку з середини 80-х років. А два роки тому вирішили більше використати можливості пасіки, щоб мати не лише мед.

— Дізнавався в Інтернеті, як можна облаштувати вулик-лежанку в садку, — пригадує Тарас. — До речі, такі лежанки дуже популярні на Львівщині, Івано-Франківщині. Принцип роботи такого вулика простий — ви перебуваєте максимально близько до бджо-

Краще приїздити на пасіку в гарну погоду, не користуватися дезодорантами чи парфумами, а також вимикати мобільку

житла виходить чисте і цілюще повітря. За десять хвилин його вдихання в бронхах і легенях людини гине більшість мікробів. Біля самого вулика повітря високоіонізоване, завдяки чому, потрапляючи в організм людини, воно знижує рівень вільних радикалів. А ще від бджолиної сім'ї виходить сильне біополе, яке нормалізує всі функції організму. За годину-дві сну на вуликах можна повністю відновити свої сили.

На організм людини великий позитивний вплив має не лише „живе” тепло бджолиної сім'ї, але й мікрівібрації, які створюються змахами крилець бджіл, що діють як вібротерапія. Вважається, що біля вулика-лежанки створюється велике біополе, під дією якого від-

— Після сну на вуликах у мене минув головний біль і я почувалася бадьоро, каже Наталія Бобрик

линої сім'ї. І випари з вулика, вібрація і звук бджіл позитивно діють на людину. Це заспокоює, покращує імунітет, це добре впливає на дихальну систему.

Тарас каже, що на Тернопільщині сон на вуликах ще не є надто поширеною практикою, більшість вважає, що краще лікуватися в аптеках, а такі природні способи оздоровлення популярні на Івано-Франківщині.

Тарас каже, що такі процедури підходять лише для тих, хто прихильно ставиться до бджіл і до всього, що вони дають людині.

— Інколи хтось з приїжджиків каже, що його так дратують бджоли, що вони не терплять їхнього

дзиччання, тоді виникає питання, навіщо ж вони взагалі приїхали, — розповідає Тарас. — Тобто, хто не любить меду, кого дратує звук бджіл, то краще таке не пробувати. А загалом з тих, хто відпочивав на пасіці, у 99% відгукувалися позитивно. Можна сказати, що відпочинок на вулику їм допомагає, щоправда, не всі засинають, хтось просто лежить, відпочиває і набирається сил.

Краще приїздити на пасіку, коли гарна погода, бо в негоду бджоли дуже схвилювані. А ще він радить не користуватися парфумами чи дезодорантами, щоб не хвилювати бджіл. Дехто з бджолярів радить ще й вимикати мобільні телефони.

КОМЕНТАР

Ірина Гричук,
 лікар-методист
 центру „Здоров'я”:

— Сон на вуликах заспокоює нервову систему, покращує процеси саморегуляції організму. Звичайно, коли більше вірити в позитивний вплив певної про-

цедури, ефект буде кращим, але навіть тим, хто скептично ставиться до нетрадиційних методів оздоровлення, цю процедуру потрібно приймати правильно. Треба максимально розслабитися, заплющити очі, старатися відволіктися від усіх думок, інакше результату не буде. Коли людина максимально розслабляється, в мозку йдуть альфа-ритми, які мають оздоровчу дію.

Допоможіть вчительці побороти страшну недугу

МАР'ЯНА ДОХВАТ, 097-783-53-39,
 MARIJANA.DOKHVAT@GMAIL.COM

Рак твердої сигмовидної кишки — такий діагноз минулого року поставили лікарі вчительці фізичного виховання тернопільської школи-ліцею № 6 Оксані Шкарлет. А у 2016 виявили метастази у легенях. Жінці потрібно 10-12 курсів хіміотерапії, вартість якої від 10000 грн за курс.

— Минулого року я перенесла дві складні операції на кишечнику, — розповідає Оксана Шка-

рлет. — Пройшла шість курсів хіміотерапії, а нещодавно мені зробили комп'ютерну томографію і з'ясували, що в легенях метастази. Зараз має бути хіміотерапія другої лінії, яка коштує від 10000 грн. А потрібно 10 курсів. На лікування жінці потрібно більше 100000 грн.

Самотужки зібрати такі кошти вона не в змозі, тому просить допомоги у небайдужих людей.

Лікуватимуть пані Оксану у тернопільській онкології. Лікарі кажуть, що після проходження усіх курсів хіміотерапії є 40-50% гарантії на позитивний результат.

ДОВІДКА

Кошти на лікування Оксани Шкарлет можна перерахувати на картку у «ПриватБанку» 4149 4978 5567 4364 - Шкарлет Оксана Валеріївна. Телефон до пані Оксани - 097-611-12-88, до її сина Андрія - 097-108-18-98.

В ІМЕНІ ДЛЯ СЦЕНИ — ІМ'Я БАБУСИ

Шоу-бізнес ■ Про те, в якій країні артистів приймають найкраще, яка робота найважча і найцікавіша, що є найбільшою нагородою для артиста, про свої нові пісні і проекти ділиться тернопільська співачка Юлія Слободян

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@GMAIL.COM

Її знають як Юлію Слободян чи Юлію Angel. Тепер співачка та автор пісень виступає під псевдо Angelisa. Вона пише пісні для виконавців відбіркових турів Євробачення, для досить відомих в Україні та за кордоном співаків, а також для себе. Її музику можна почути на багатьох танцювальних майданчиках Західної України. Працює в різних жанрах — поп, джаз, house, виконує кавери світових хітів і власні пісні. Також Юлія є ведучою найрізноманітніших заходів — чи це конкурс краси, чи модний показ, а також весіль та корпоративів.

У Юлії дуже щільний робочий графік, вдень вона займається бізнесом в інтернеті, а ввечері виступає, а ще є записи, фотосесії, спортзал.

— Мій день розписаний буквально по годинах, а окремі виступи заплановані на півроку наперед, скажімо я вже знаю, що на Новорічне свято вести му вечірку у Львові. Маю дуже динамічне життя і тим тішуся, — розповідає співачка.

Юлія Angel тепер Angelisa

— Я кілька років працювала в різних країнах як співачка, а у власній творчості була перерва: виступала з джазовим і паті-бендом, дуєтом з музикантами з різних країн, — розповідає Юлія. — Зараз повернулася в Україну, хочу працювати і жити тут. Тут всі мої рідні і близькі, хочу і далі писати пісні і створювати якісну музику. Зараз співпрацюю зі своїм старим другом DJ Andrew Rai, він продюсер, менеджер, ді-джей. Це мій новий проект і тому я змінила псевдонім. Частково, тому що Angel є дуже розповсюдженим, а частково через те, що дуже хотіла, щоб моє сценічне ім'я містило частинку імені моєї бабусі Єлизавети, Лізи. Тепер я Angelisa.

Творчий дует вже записав три композиції, це три клубних треки, які вийдуть на Швейцарському звукозаписуючому лейблі. Ще одну роботу готують до запису. Розповідають, що працюють над створенням певної кількості робіт, з якими можна гастролювати і повернутися на клубну сцену, за якою Юлія дуже скучила. Тож тепер тернополянам варто чекати на кілька спільних робіт Юлії з DJ Andrew Rai. Це буде веселий заряд енергії, бо ця музика дуже підридна, драйвова.

Тож невдовзі її можна буде чути в ефірі основних радіостанцій, і на ключовий портал в Інтернеті, таких як Beatport, SoundCloud, там можна знайти

спільні роботи Юлії та Андрія. Зупинитися на цьому артистка не планує, будуть ще цікаві проекти з цікавими музикантами і вокалістами.

За вдачею — перфекціоніст

Сучасна індустрія розваг передбачає роботу артиста на весіллях та корпоративах. Хтось виступає лише як виконавець, а комусь вдається ще й бути ведучим.

— Мені дуже пощастило, що маю можливість співпрацювати з дуже класними співаками і музикантами — Сергієм Лещуком, відомим своєю співпрацею з популярною командою КВК VIP Тернопіль, Тарасом Мельником, відомим за проектом „Голос країни”, а також з співачкою та виконавицею власних пісень Надією Гураль. Вони всі мої друзі і з ними приємно працювати, — розповідає Юлія.

Про роботу ведучої свята Юля розповідає, що це зовсім інший жанр, ніж праця виконавця.

— Ведучому неможливо без почуття гумору, — ділиться секретами Юлія. — Вже вісім років стажу маю в цій досить непростій, скажу чесно, галузі. Тут є дуже велика частка імпровізації. Звичайно, стараєшся дотримуватися сценарію, але ще є взаємодія з публікою і ти знаєш, що напрямок свята завжди в твоїх руках і ти постійно його можеш змінити, це дуже цікаво. Навіть на конкурсі краси, де є доволі чіткий сценарій, присутня частка творчості ведучого. Так — це зовсім інший жанр і працювати в ньому для мене важко і дуже цікаво, бо щоразу ти відчуваєш абсолютно іншу атмосферу, щоразу це зовсім інша публіка.

— Мій день розписаний буквально по годинах, а окремі виступи заплановані на півроку наперед, скажімо, новорічну вечірку вестиму у Львові. Маю динамічне життя і тим тішуся, — розповідає співачка.

Щоправда основним напрямком своєї діяльності я все-таки вважаю спів. Я себе пробує в різних жанрах і зростаю в цьому. Можливо, згодом якісь вектори моєї діяльності зміняться, стараюся встигати все. Це важко, бо я перфекціоніст і прагну робити якнайкраще те, чим займаюся.

Впливаємо на музичні смаки

Велику частину пісень, які Юля виконує під час своїх виступів, з репертуару зарубіжних зірок.

— Не секрет, що вітчизняні музиканти рівняються на західні стандарти, і на це є об'єктивні причини, — зазначає співачка. — Українське ми цінуємо, любимо

АРХІВ ЮЛІЯ СЛОБОДЯН

— Основним напрямком своєї діяльності я все-таки вважаю спів, — каже Юлія Слободян

научитися. Тому ми стараємося давати і той продукт, до якого звикла наша публіка, і виховувати публіку на найкращих зразках світової музики.

Найкраще приймає Америка

Юлія виступала в 35 країн, була в Америці та більшості країн Європи. Розповідає, що найтепліше її приймали в Америці.

— Там дуже вдячно приймають будь-якого артиста, навіть якщо ти, як кажуть, зірок з неба не хапаєш, звичайно, співаєш добре, якісно, але не є зіркою в повному сенсі цього слова, — розповідає співачка. — Навіть якщо ти в них невідомий, працюєш на невеликій сцені в ресторані, лаунж-сцені, невеликому майданчику чи на вулиці, вони ставляться з великою повагою до праці музиканта. Після виконання кожного твору публіка обов'язково аплодує. В нас, на жаль, я цього не помічаю. В Україні публіка інша, часто з такими установками, мовляв, от ми прийшли і розважайте нас, а ми ще подивимося, чи вартий ти оплесків. Хочеться побажати нашій публіці бути трішки добрішими і прихильнішими до артистів, навіть якщо артист не Лара Фабіан чи Лучано Паваротті. Дайте йому поштовх, щоб він отримав задоволення від своєї роботи, дайте частинку своєї енергії артисту, і він віддасть її сторицею. Оплески і ваші емоції — це найдорожче, що ви можете дати артисту.

Щоб знати, яка це складна робота, треба хоча б самому пройти весь шлях навчання — музшколу, музучилище, консерваторію, каже Юлія.

— Я консерваторію не закінчувала, здобула вищу економічну освіту, — розповідає співачка. — Як вокаліст, вважаю себе самоучкою. Кілька років пробула в оточенні класних закордонних виконавців і перформерів і як „губка боб” всотала все потрібне у професії і багато чому навчилася. Але я знаю, скільки потрібно працювати, щоб дати публіці свято. Пересічний глядач вважає, що це дуже легко — вийти і заспівати. А щоб зрозуміти як зацікавити глядача, як створити настрій на сцені, як правильно рухатися, як себе подати, як правильно одягатися — на це йдуть роки. В мене на це пішло близько 10 років, а загалом на сцені вже 15 років. Я просто трудяга. На сон залишається 4–5 годин. Праця артиста досить важка, але для чого ми це все робимо — щоб дати людям відпочинок, щоб люди могли забути про стреси і проблеми. І кожен артист очікує хоча б на повагу і оплески. Тернопільській публіці варто бути прихильнішими навіть до вуличних артистів, які стараються бодай викликати посмішку своєю творчістю. Хочу побажати тернополянам мати можливість їздити на джазові фестивалі, відвідувати справді фірмові концерти, і побажати усім музичного розвитку, отримувати задоволення від культурного життя, зрештою просто радіти життю.

і розвиваємо. Я дуже люблю писати пісні українською, навіть закордоном продаю свій альбом, де половина пісень українською мовою, але дуже хочу, щоб наша публіка навчилася сприймати кращі зразки західної музики, зокрема хороший джаз, щоб народ не обмежувався ширвжитком. В наших людей є одна погана риса, бо основна маса, як кажуть, «хаває» кітч. Я нази-

подобатися всім чи принаймні більшості, Юля відповідає, що це неможливо.

— Завжди буде той глядач чи слухач, який, як кажуть, додасть свою ложку дьогтю в бочку меду. Наприклад, я дуже давно пишу і виконую пісні англійською мовою. А є люди, які в силу тих чи інших обставин не знають мови і не розуміють навіть на побутовому рівні. І часом виникають комічні ситуації. Ми співаємо українською та іноземними мовами — англійською, французькою, італійською, іспанською, також я виконую пісні португальською. Хоча португальською не володію, проте завжди знаю, про що йдеться в пісні. І от я співаю якийсь джазовий стандарт, який в світі люди можуть просто насвистувати, так як в нас, скажімо, можуть насвистувати „Мурку”, ну наприклад „Дічина з Іпонемі”. І от до мене підходить такий огрядний чоловік і каже: «Чуєте, а що це ви на вражій мові співаєте?» Такі комічні випадки бувають часто. Такий чоловік попросить зазвичай виконати польку, зрештою немає ніяких проблем. Але чомусь люди вороже ставляться до іноземного, хоча ще Шевченко казав чужого

ДОВІДКА

Сконтактуватися зі співачкою можна через її сторінки в мережі https://vk.com/angel_dms, <https://www.facebook.com/angelvocalist>

facebook

ВОЛОДИМИР ГЕВКО,
РЕКЛАМІСТ: 📍

— Літо завжди проходить за системою all inclusive. Щедрі столи, прекрасні номери видом на все, на що варто дивитись і клієнто-орієнтована погода. Останні дні серпня дуже нагадують останній день морського відпочинку, коли вже спаковані валізи, але ще є пів-дня перед автобусом, щоб піти в море. Все найціквіше завжди відбувається на зламі епох. Саме тому зараз настає період отої безпричинної меланхолії та португальської печалі за літом, прожитим аби-як. І попустити нас вже аж десь в середині вересня, коли осінь почне розпалювати свої вогні, щоби багряними феєрверками на кронах дерев відволікти нас від незворотньої втрати літа. Вік людини недаремно рахують літами — бо це

єдина пора року, котру можна рахувати життям) Далі — тільки масова міграція людства в осінь. Діти ввіймані кабінетами з свіжо полакованими підлогами, дорослі городами і клопотою, а ті поодинокі шасливіці, що профрілансили все літо — мусять вертатись на галери під ритми корпоративних мелодій, відбитих на барабанах. Літо вже потріскує по швах красивим кракелюром і скоро розсиплеться кольоровою купою яблук і школярів. В листках дерев вже розпалюють ритуальні вогнища, на котрих у жовтні буде спалений свіжий труп літа, а його білий попіль розвіється по землі із першим снігом. І ми, осиротілі, чекатимемо повного бороту колеса сансарі, щоб літо народилося знову. Farewell summer.

facebook

ОЛЕГ СИНОВЕЦЬ,
ГРОМАДСЬКИЙ АКТИВІСТ: 📍

- Дуже часто на проспекті С. Бандери автомобілісти та мотоциклісти забувають, що їдуть в населеному пункті, а не по гоночній трасі. Тому вирішив ініціювати встановлення в Тернополі камери автоматичної фіксації порушень ПДР, які б стежили перш за все за дотриманням швидкості руху на ділянці дороги в районі між СБУ та «Обновою».

Нагадую, що 14 липня минулого року Верховна Рада прийняла Закон, яким передбачено введення в дію системи автоматичної фіксації порушень ПДР, а місяць тому поліція офіційно представила камери автоматичної фіксації порушень, які поки працюють у тестовому режимі. В країнах Європейського союзу камери на дорогах допомогли знизити число ДТП та зберегти життя багатьох невинних людей.

facebook

МИКОЛА ВАСИЛЕЧКО,
ЖУРНАЛІСТ, ФОТОГРАФ: 📍

— Ото сиджу і думаю: на Тернопільщині з такими талановитими письменниками, акторами, композиторами, музикантами, редакторами, відео- і телеоператорами, та іншими творчими людьми може існувати потужна кіностудія, яка могла би по кількох трагійних фільмів творити

щороку. Скажете, гроші, гроші, гроші... Та не все в гроші впирається. Було б лише бажання кількох ентузіастів. Бо мені, чесно кажучи, американська попсофільмія остогидла, хочеться дивитися рідне. Вже по кількох разів передивився всі українські фільми...

facebook

АНДРІЙ ШКУЛА,
ЖУРНАЛІСТ: 📍

— В садочках і школах увечері місцева «інтелігенція» та гопота «культурно проводять час». І нема на то ради. На ранок, крім алкогольного сміття і шприци знайти можна. Так, це не новина. АЛЕ. На сесії доповідав керівник патрульної поліції. Я, як то кажуть, в лоб озву-

чив проблему і попросив прокласти маршрути патрулювання через заклади освіти. Таку пропозицію підтримали й інші колеги. З'ясувалось, що правоохоронці і так частенько навідується в школи і садки (від початку року — сотні протоколів). Тепер навідуватимуться ще частіше.

facebook

МИКОЛА ЛАЗАРОВИЧ, ВИКЛАДАЧ,
ПРОФЕСОР, ДЕМОБІЛІЗОВАНИЙ ВОІН АТО: 📍

- Мало того, що в Україні досі не розпочато ефективної боротьби з корупцією, чиновники дозволяють собі не виконувати навіть тих формальних антикорупційних зобов'язань, котрі держава взяла перед міжнародними інституціями, як-от вчасний початок електронного декларуван-

ня. І лише загроза неотримання чергового траншу від МВФ та безвізового режиму з ЄС змусила владу до термінового пошуку виходу з ситуації. Ганьба, якої дрібні крамарчуки, що вважають себе владоможцями, завдають Україні перед світом, стає все нестерпнішою...

Колонка Олександра ВІЛЬЧИНСЬКОГО

Браконьєри

Вони й досі промишляють на Тернопільському ставу. Дехто із човна, ввечері сіті ставить, вдосвіта піднімає, а дехто навіть із берега. Найбільш зручне для цього місце — напроти пивзаводу, де бар «Над ставом» і тераса напроти нього. Так от, за цією терасою стоїть ззовні малоприваблива технічна споруда, одна з небагатьох притул до води, а вже далі триває ремонт набережної і пляжу Циганка. Браконьєри під прикриттям цієї споруди тихо, як правило пізно ввечері, заходять у воду з берега, а далі вплав розтягають свої сіті і так само ще до світанку, і так само вплав їх збирають. У такий час рибоохорона вже не працює, а поліція реагує неохоче. Один знайомий рибалка, на очах якого це відбувалося, коли браконьєр почав нахабно плавати біля його вудок, не стримався й зателефонував «102», але поліцейські надто довго їхали. А коли нарешті приїхали, то браконьєри вже зникли. Мабуть, ще недалеко відійшли, але ніхто їх не шукав. Поліцейські, молоді хлопці, запитали у рибалки, чи він буде писати заяву, чи скористається своїм правом і згідно статті якоїсь там, не буде цього робити? Мій знайомий відповів їм, що не буде нічого писати, поліцейські подякували. Але чи за те, що відмовився писати, чи за те, що зателефонував залишається лише здогадуватися. Щоправда, пообіцяли повідомити про факт браконьєрства рибоохоронній службі. Втім мій знайомий у ефективність боротьби з браконьєрством на нашому ставу не дуже то й вірить. Хоча сам він перший крок у цій боротьбі уже зробив, принаймні полякав негідників.

Колонка Василя СОЛТИСА

Чим Тернопіль вражає гостей міста?

В Україні ось уже впродовж багатьох років склалася традиція не помічати позитиву. Негативні новини, коментарі заповнили інформаційний простір. Всупереч цьому, напередодні Дня міста хочеться кілька теплих слів сказати про наш Тернопіль.

Минулого року у нас у селі гостював родич із Дніпра. Я проводжав його на залізничний вокзал і так склалося, що ми прибули автомобілем у Тернопіль на Привокзальну ще за годину до відправки поїзда.

Я запропонував дядькові у цей вільний час прогулятися центром міста. Він пристав на пропозицію, оскільки був тут років тридцять тому. Ми пройшлися від Привокзального майдану, через центр і аж до фонтану «Сльози Гронського».

Звісна річ зробили кілька фото на фоні Тернопільського ставу, гостеві сподобалися краєвиди навколо.

Але не це головне.

Дядька дуже приємно вразила вулиця Сагайдачного, а також Валова і Театральний майдан. Каже, у вас тут як у Європі — чисто, акуратно, все в одному стилі, люди ходять розслаблені, «улибаються», всі такі на позитиві.

Придивився я уважніше до вулиці Сагайдачного. А й справді. Ми уже звикли до того, що наш центр чистий і охайний. Для нас це так має бути. А для когось це поки що мрія.

Звісно, що хочеться аби наше місто було ще кращим. Але, якщо порівнювати з іншими обласними центрами, то насправді не все так погано у нашому тернопільському домі.

Якось в Україні

ІГОР ДУДА

Одного разу випадково натрапив на передачу місцевого телеканалу і затримався на ній — факт сам по собі неординарний. Троє співрозмовників у студії — професор психології, священник і правоохоронець з відділу розслідування злочинів, скоєних неповнолітніми, — розмірковували, серед іншого, над тим, чому якийсь молодий неадекват заліз на пам'ятник Шевченкові в центрі міста. А в ширшому сенсі — чому в нас катастрофічно падає моральність і зростає злочинність серед молоді. Серед названих причин: зубожіння населення, поглиблення прірви між багатими і бідними, вплив негативних прикладів асоціальної поведінки, відчуття безкарності... Причому учасники передачі висловлювали побоювання,

що з часом ця соціальна болячка ще більше загострюватиметься. Разом з тим співрозмовники окреслили і своє бачення розв'язання проблем, пов'язаних з формуванням морально здорового покоління. Це виховання в сім'ї, особистий приклад батьків; було від-

«Чому в нас катастрофічно падає моральність і зростає злочинність серед молоді. Серед названих причин: зубожіння населення, поглиблення прірви між багатими і бідними...»

дано належне і ролі церкви, і використанню героїчної історичної спадщини...Словом, духовність і славетна минувшина як панацея від розтлінного сьогодення.

Мені ж чомусь пригадалися інтерв'ю з багатьма нашими знаменитими спортсменами: футболістами,

боксерами, легкоатлетами... Чимало з них, відповідаючи на питання про улюблений фільм, називали «Якось в Америці». Їхнє уподобання перекликалося з моїм, оскільки й сам я свого часу був захоплений цією гангстерською сагою. І от що цікаво: доволі зрілі люди,

лучного району Нью-Йорка. Психологічний фільмр очистив її від сюжетного «бруд», залишивши у пам'яті світлий мотив пронесеної через десятиліття дружби і спогадів про неї, втілений режисером і підсилений геніальною музикою Еніо Морріконе. Можна гнівно й патріотично обурюватися, але в даному випадку талановитий твір запав глибоко в душу й знайшов у ній сильніший відгук, ніж схоластичні дидактичні настанови. Наша система виховання, здається, безнадійно загрузла в них і здатна здебільшого викликати лише позіхання. Переважна більшість усіляких заходів — диспутів, конференцій — проводяться, так би мовити, за фактом якогось неприємного трафунку і зводяться до видання чергової дози «цінних рекомендацій». Або ж — до сумного пророцтва, мовляв, буде ще гірше...

Огірково-базиліковий лимонад

Інгредієнти:
1 огірок, 1-2 гілочки базилика, 1/4 лимона, 2 ч. л. цукру, 50-70 г газованої води, 3 кружечки лайму, лід.
Приготування: листочки базилика покласти в келих. Змішати сироп з цукру, столової ложки води та лимонного соку, сік з огірка. Додати шматочки лайму, кубики льоду та газовану воду. Прикрасити келих базиликом

М'ятно-лаймовий лимонад

Інгредієнти:
1 лайм, 1 л води, 0,5 пучки свіжої м'яти, Лід - за бажанням
Цукор - за смаком
Приготування: Сік лайма вичавити, змішати в блендері з м'ятою і цукром. Розбавити суміш водою і додати лід.

Кавуновий лимонад з базиликом

Інгредієнти:
Кавун (м'якоть) - 8 скл, базилик (листя) - кілька гілочок, цукор - 0,75 скл, вода - 1 скл, лимонний сік - 0,5 скл.
Приготування: З води і цукру зварити сироп. Зняти з вогню і додати базилик. Залишити охолонути на годину, процідити. Подрібнити кавун в блендері і процідити відразу в графин. Додати сік лимона і сироп. Охолодити і додати лід.

Ананасовий лимонад

Інгредієнти:
Вода - 0,5 л, цукровий сироп - 60 г, ананаси консервовані - 1 б. свіжа м'ята - за смаком, лимон - 1 шт.
Приготування: Закип'ятити воду, влити цукровий сироп, покласти цедрю лимона, перемішати. Зняти з вогню і процідити через сито. Вичавити сік з лимона і додати в лимонад. Сік від ананаса і нарізані фрукти додати в напій. Остудити і при подачі прикрасити м'ятою.

Лимонад з алое

Інгредієнти:
300 г готового напою Aloe Vera; 80 г огіркового сиропу; 50 г лимонного соку; газувана мінеральна вода і лід.
Приготування: змішати напій Aloe Vera, огірковий сироп та лимонний сік. Отриману суміш засипаємо кубиками льоду та заливаємо мінеральною водою. Подавати можна із тонко нарізаними огірками.

ПРОДОВЖУЄМО ЛІТО ЛИМОНАДОМ

Освіжає. ■ З імбирем чи огірком, ананасом чи кавуном, м'ятою чи лаймом можна приготувати смачний лимонад, а хто хоче здивувати незвичними поєднаннями, то експериментує навіть з лікарськими рослинами

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLJNYK@GMAIL.COM

Лимонад — напій фестивалів, вуличних ринків, а також популярне найменування в меню тернопільських кафе та ресторанів. Його давно вже готують не лише з самих лимонів, води та цукру. Газований чи негазований, і навіть зовсім без лимонів. З базиликом чи імбирем, апельсином чи лаймом, ананасовим соком чи сезонними фруктами, наприклад, з жовтої аличі, рецептів освіжаючого та тонізуючого напоїв є чимало. Кожен з закладів готує свій особливий лимонад.

А на одному з сайтів з рецептами цього популярного напою є лимонад з соком алое і огірковим сиропом. Автори зазначають, що це напій для тих, хто любить незвичайні гастрономічні поєднання, і ним можна здивувати гурманів.

Склянка освіжаючого напою в закладах Тернополя цього року коштує в середньому 16–25 грн. Вихід готового продукту 250–400 г.

Усіх секретів приготування своїх лимонадів у закладах не розкривають, проте деякими подробицями все ж поділилися.

Готує за 30 секунд

Класичний — з лимонним фрешем і м'ятний — зі свіжою м'ятою та м'ятним сиропом — готують лимонади в „Клубі файного міста”.

— Лимонади стали особливо популярними після поширення американських фільмів, — розповідає старший бармен закладу Юрій Березовський, — а газований лимонад — це напій дитинства. Це не новинка серед асортименту барів, але напій безумовно цікавий, має велику історію і дуже популярний у спеку. Навчитися готувати ли-

монад можна за 5 хвилин, адже все геніальне, як кажуть, просте. А час приготування залежить від готовності його складників. Коли маєте усе готове під рукою, то достатньо 30 секунд або й менше, щоб смакувати освіжаючим лимонадом.

Ідеальний смак лимонаду — і в міру кислий, і в міру солодкий, каже бармен.

— Співвідношення усіх складників, звичайно, ми не розкриваємо, але скажу, що методом кількох спроб можна досягнути ідеального смаку лимонаду. Для того, щоб вдома впродовж дня готувати лимонад, можна вранці зробити заготовку цукрового сиропу і окремо зробити фреш з лимонів, а вже сам напій готувати безпосередньо перед вживанням. Одна деталь — всі складники треба добре змішати в шейкері, бо всі вони мають різну густину. Отож, в шейкері збиваєте лимонний фреш і цукровий сироп, потім додаєте очищену воду і далі збиваєте. Насипаєте на 2/3 склянки кубиків льоду. І для гарніру кладете 2 тоненьких скибочки лимону, а прикрашаєте товстішою скибочкою лимону і подаєте у склянці з двома трубочками.

М'ятний лимонад, як і класичний, з лимонів, теж досить популярний у відвідувачів закладу.

— Берете кілька листочків м'яти, 2–3 скибочки лимона і все мнете спеціальним барменським товчачиком — мадлером, засипаєте льодом, додаєте трошки м'ятного сиропу, бо самої м'яти недостатньо для насиченого смаку, додаєте очищеної (дистильованої) води і добре перемішуєте в шейкері, — розповідає Юрій.

Саме такі лимонади обрали для закладу, бо вони класичні і універсальні.

— Кожен заклад хоче робити щось таке, чого не робить інший,

ДІАНА ОЛІЙНИК

— Найбільше мені смакує класичний лимонад з лимонів з газованою водою, — каже тернополянка Аліна

ми спробували кілька рецептів і зупинилися саме на таких можна сказати, що відштовхувалися від власних уподобань, хоча мені особисто більше подобається класичний лимонад. Можливо через те, що сам я не прихильник м'яти. Я взагалі вдома п'ю просто воду з лимоном. Це великий міф, коли вважають, що бармени вдома готують одні коктейлі, — каже Юрій. — Звичайно, рецептів є десятки, кожен заклад вибирає такий, щоб виділитися, бути кожного сезону оригінальним. Готують і з базиликом, імбирем, ананасом, навіть з яблуком і корицею. Ми вибрали такі смаки, бо загалом лимони і м'ята — це ті складники, з якими не прогадаєш. До речі, з посудом для лимо-

наду як і зі складниками теж можна експериментувати.

— Мені особисто найзручніша склянка, низ якої має грані, на виході тут 360 грамів, — розповідає Юрій. — Для кожного напою є свій посуд, лимонад краще подавати у більших високих склянках. Цього року ми вирішили взяти сині. Мені так більше подобається. Патріотично виглядає — блакитне гарно поєднується з жовтим.

Експериментують зі смаками

Ананасово-імбирний лимонад готують в кафе „Барбареско”.

— Свіжий імбир треба потерти, процідити, вистояти і приготувати сік, потім додати пакетований ананасовий сік, і газовану

воду, — розповідає барменеджер закладу Сергій. — Прикрашаємо листочком чи шкіркою ананасу і шматочком фрукту. Цей рецепт обрали тому, бо зараз модно поєднувати різні смаки — солодке, кисле, гірке, солоне.

Імбир дає специфічну гірчинку, він тонізує, пощипує язик. Ананас — це і кислінка і солодкий смак. Головне в цьому напої — цікаве співвідношення інгредієнтів.

— Я вже більше десяти років у цій справі, — розповідає Сергій. — Постійно їздимо на різні майстер-класи чи навчання в Київ і Одесу. Побачили там цей напій, вдосконалили його, щось додали своє, і запропонували нашим відвідувачам. Щодо посуду, то звичайний барний посуд зараз відходить в минуле, і нові заклади стараються експериментувати з посудом. Тому ми подаємо наш лимонад у спеціальних лимонадних банках.

Одним з популярних напоїв, які пропонують тернопільські підприємці, є лимонад.

— Спочатку вичавлюємо сік з лимонів, додаємо сироп, половину склянки спрайту і половину води, кладемо кілька кубиків льоду, і прикрашаємо двома скибочками лимонів, — каже співвласниця „Баркас-бару” Надія Шимчук. — Такий напій в нас досить популярний.

З цукру, лимонів та мінеральної води готують лимонад у „Pasta Fresca”. Подають його у спеціальній склянці-кухлі з вушком.

— Загалом до напою входить чотири складники, — розповідає бармен закладу Едем. — Всіх секретів я вам не скажу, але основне — це лимонний фреш, цукровий сироп і мінеральна вода. Навіть якщо в інших закладах для лимонаду і використовують ті самі складники, то спосіб приготування у кожного свій, тому лимонади у всіх різні на смак. Будь-який тонізуючий газований напій має бути охолоджений, тож для цього подаємо його з льодом. Крім скибки свіжої лимона, наша фішка — прикрашаємо лимонад сушеною скибочкою лимона. За цим рецептом напій готували ще до того часу, як я почав працювати в закладі, напій користується популярністю.

ІДЕАЛЬНА ЖОВКВА ТА СТАРЕ СЕЛО

Мандри ■ Найбільші замок Львівщини та синагогу Галичини - все це можна побачити навіть за один день, неподалік від культурної столиці України

ІРИНА НЕБЕСНА, 0-98-950-56-57,
IRYNA.NEBESNA@GMAIL.COM

Якщо Львів ви вже обійшли вздовж і впоперек, а екскурсія «Золота підкова» теж у списку виконаних справ, то знайте, що Львівщина має ще чимало місць, які можуть вас вразити. Серед них і ідеальне місто Жовква та Старосільський замок — величезна споруда, яка, очевидно, доживає свої останні роки.

Отож, до Жовкви ми вирішили їхати автобусом зі Львова. Транспорт до цього містечка йде від автостанції № 2, що на вул. Богдана Хмельницького. Ми приїхали до Львова електричкою, тож сідали на маршрутку № 20, яка йде від церкви Святих Ольги та Єлисавети. Автобуси із цієї автостанції на Жовкву їздять часто, тож шойно купуємо квитки, за шість хвилин вже й наш рейс. Квитки, до речі, коштують 12 гривень в одну сторону.

Місто, де все «по фен шую»

Їхати до Жовкви недалеко — якихось півгодини займає шлях в 25 кілометрів. Ми їхали туди вперше, тож попросили водія зупинитись нам у центрі. Однак ви й самі чудово зрозумієте, що вже приїхали: шойно побачите велику стару синагогу — виходьте!

Стара синагога — перша історична будівля, яка зустрічає гостей міста. Давно покинута, із вибитими шибками, облупленими стінами, однак згодом ми переконались, наскільки оманливий її екстер'єр.

Жовква — місто невеличке, обійти його вздовж і впоперек можна за годину-півтори. Та в нас було багато часу, тож ми вирішили нікуди не поспішати. Головні об'єкти міста: замок, римо-католицький костел із дзвіницею, ратуша, дві брами, які залишились від колишніх оборонних мурів та перероблений греко-католицький храм. Вічевий майдан — центральна площа міста, посеред

нього стоїть стовп ганьби, біля якого колись поляки прив'язували селян за провини. По периферії площі і знаходяться головні архітектурні пам'ятки міста.

Спершу йдемо до замку. Вхід на територію коштує 10 грн. Якщо ж хочете походити відремонтованими залами, то доведеться дати ще десятку. А за окрему екскурсію — 50 грн. Внутрішній двір жахає. Стан будівлі, яка зустрічає євроремонтом фасаду, одразу за входом перетворюється на аварійні стіни, забиті дошками вікна та двері і продаваний місцями дах...

Однак одне крило всередині відреставровано. Це приміщення монетного двору та два поверхи над ним. В кімнатах після реставрації навіть можна побачити шматки фресок — все, що залишилося від колишнього оформлення тих часів.

Екскурсивод Оксана розповіла, що Жовква — це яскравий приклад ідеального міста, яке будували за канонами Ренесансу. Тобто, жодних випадкових будівель, жодних стихійних забудов — все на своєму чітко відведеному місці. Про це переконливо свідчить маркет містечка XVII століття.

Після замку йдемо в костел Святого Лаврентія, його якраз реставрують, тож стіни покриті «лісами». Всередині фотографувати заборонено, однак екскурсивод розповіла, що саме в костелі поховані перші власники міста — родина Жолкевських.

Автобусна зупинка розташована неподалік. Тож повертаємося до Львова.

Замок на яйцях і молоці

До Старосільського замку ми вирішили добирались автомобілем. Добре, що охочі до подорожей друзі погодились поїхати з нами власним авто. Їхати туди декілька хвилин, бо відстань від Львова — 17 кілометрів. Крім того, дорогу нещодавно якраз відремонтували.

ІРИНА НЕБЕСНА

Подекуди тріщини в стінах замку такі великі, що через них спокійно може пройти людина

Замок вражає своїми масштабами і плачевним станом. Він — найбільший за розміром у всій Львівщині, але схоже на те, що стан його — із найгірших. Так, стіни на місці, і ще як-небудь тримаються купи прикраси на фронтоні. Але купи сміття, які місцеві «бережно» фасують в поліетиленові пакети і ховають в його підвальних поверхах, тріщини, крізь які може спокійно пройти людина, а судячи із запаху, одна із веж слугує громадським туалетом... Замок помалу вмирає, і ніхто не йде йому на допомогу.

Замок будували князі Острозькі наприкінці XVI століття. Оскільки будівля зводилась як оборонна фортеця, то є перекази, що поміж цеглин поміщали спеціальний будівельний розчин, замішаний на молоці та яйцях. Цим і пояснюють, що стіни пережили не одну осаду.

У XVIII столітті тут був львівський арсенал, який сюди перевіз тодішній власник Адам Сенявський, а от за Чарторийських фортеця почала занепадати: господарі не хотіли кататися «на села». Останній власник — Альфред Потоцький — вирішив пристосувати величезну будівлю під щось корисне. Тож свого часу замок був і винокурнею, і складом, і броварнею. Згодом поміж мурів

По периферії Вічевого майдану стоять головні архітектурні пам'ятки Жовкви, а в його середині — стовп ганьби

почали будуватися селяни.

Зараз замок стоїть пустий. За кілька метрів від нього проклали колію, що теж йде не на користь побитим віками стінам...

В пресі згадується, що із закликами врятувати твердиню колись виступала співачка весни

Руслана, згодом місцевий підприємець обіцявся його відреставрувати вже до 2015 року, але віз і нині там.

Схоже, що в найближчі роки ситуація і не зміниться. Тож на Старосільський замок варто глянути, доки він ще стоїть.

Жовківська «Морія»

Найбільша синагога Галичини варта окремої розповіді, тим паче, що вона чи не найскравіший спогад із Жовкви.

В замку можна попросити, аби вам відкрили синагогу. Вхід до неї коштує смішні гроші — 6 грн з людини. Однак за ці копійки ви побачите інший світ. Без перебільшень.

Друга світова не пощадила цю будівлю. Нацисти її підпалили, згодом впало склепіння, і хоч за радянських часів відбудували провалений дах, але будівлі це мало чим допомогло. Хоча, можливо, завдяки тому, що вона нікому не була потрібною, на її стінах досі можна прочитати цитати з Тори та побачити залишки розпису інтер'єру. Величезні колони, цегляні стіни — хоч споруді

400 років, але в тебе враження, що ти гуляєш по Морії — фантастичному вигаданому Толкіном місту, яке видовбали у скелях гноми — усе таке величне і старовинне.

Доки ми блукали синагогою, надворі на нас чекав сторож, який і відчиняв нам синагогу. Запитали його, чи можна піднятися на другий поверх будівлі — глянути, як це все виглядає трохи згори. Чоловік нам дозволив, хоча й попросив бути дуже обережними — все-таки будівля аварійна, сходи осипались, все таке блаженське і тримається на чесному слові.

Тож по кроку йдемо нагору, крізь тріщини в стінах пробиваються промені сонця — понищені синагога згори виглядає ще

масштабніше. Однак на другому поверсі можна пройти буквально кілька метрів, все решта перекрите, тож повертаємося назад. Питаємо у сторожа, чи часто сюди заходять туристи. Чоловік каже, що не надто, а єврейська громада навідується взагалі чи не раз на рік.

До речі, жовківська синагога — найбільша у всій Галичині. Місцеві мріють, що колись тут відкриють музей юдеїв Галичини. Однак на це потрібна чимала сума грошей, яких, звісно ж, немає.

На місці колишнього єврейського кладовища зараз знаходиться ринок. Тож не дивно, що через побиті вікна ми гуляли по синагозі під «чарівні звуки» української естради в обличчі Дзідзя.

Жовківська синагога - найбільша в усій Галичині. Тут планують створити музей євреїв

Н О В І
КНИГИ

Майкл Тогіас, Кейсі Шерман
“Проти шторму”, Наш Формат,
280 с.

Ціна: 95 грн*

Книга описує реальні події середини минулого століття. Несамовитий шторм, який вирує над східним узбережжям США, накриває в морі танкери з людьми на бортах. Зробити усе можливе для їхнього порятунку — головне завдання берегової охорони. Рятувальники вирушають на човнах у розбурхане море. Так починається найгероїчніша рятувальна місія в історії берегової охорони США.

На початку минулого століття на східне узбережжя США налетів страшний шторм. Два танкери опинилися у пастці, а життя людей на бортах — під загрозою. Берегова охорона героїчно вирушає на порятунок на невеликих човнах.

Вільям Кент Крюгер “Звичайна вдячність”, Клуб сімейного дозвілля, 312 с.

Ціна: 138 грн*

Історія бере свій початок далекого 1961 року, коли головному герою книги було 13. Підліток, який зростав у благопристойній родині: тато — священник Методистської церкви, мама — творча і талановита регентша хору, геніальна сестра — майбутня студентка і молодший братик-школяр. Упродовж трьох літніх місяців хлопчик пройде жорстку школу дорослішання. Через вервечку загадкових смертей, що матимуть різні прояви — нещасний випадок, природна смерть, аварія, убивство — йому доведеться сповна пізнати життя, сповнене драматизму, таємниць, брехні та зради.

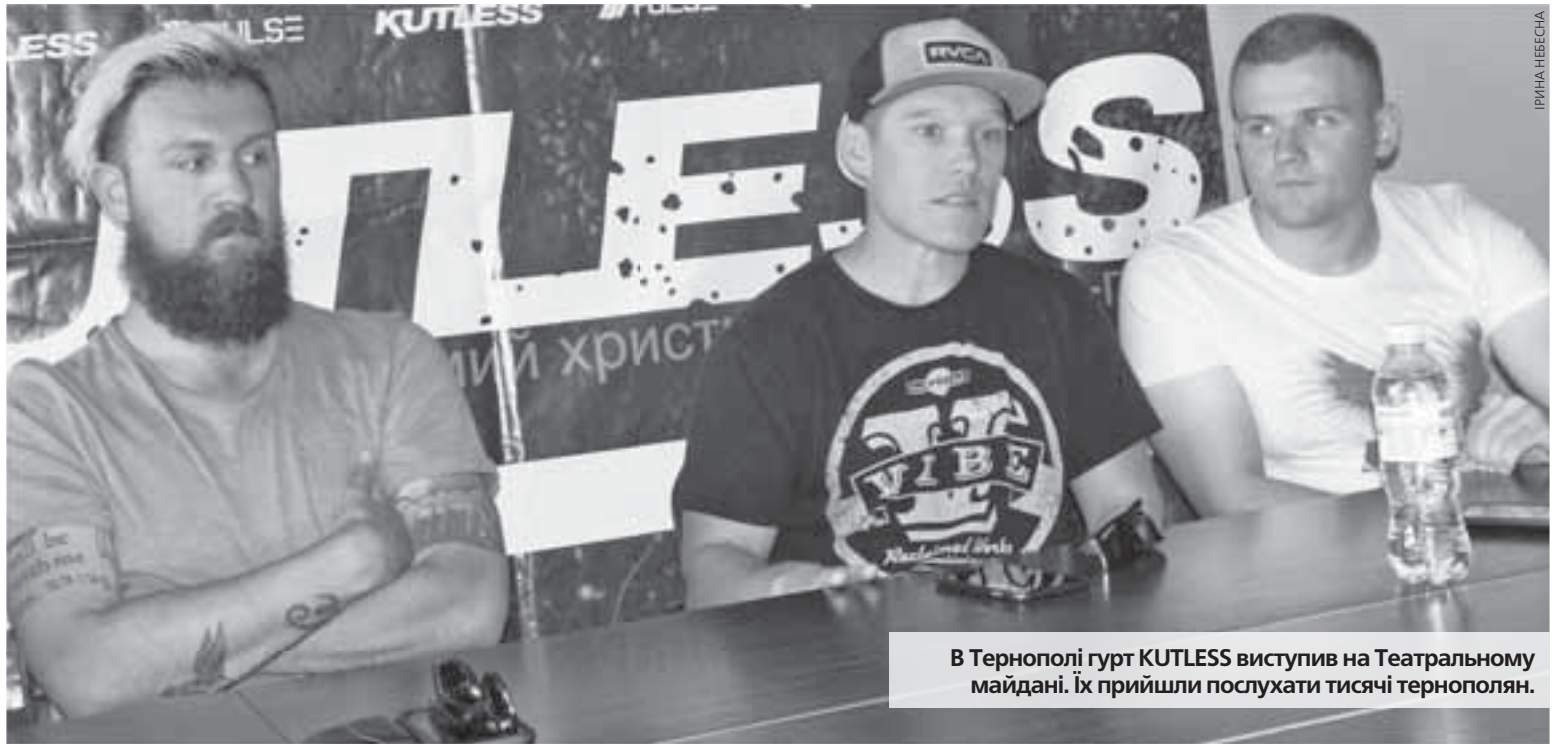
Енн Файн “Борошняні немовлята”, Видавництво Старого Лева, 176 с.

Ціна: 50 грн*

Незабаром щорічний конкурс наукових досліджень. Проте розбишакам з класу пана Картрайта не пощастило працювати над такими крутими проектами, як мильна фабрика, личинкова ферма чи кремкові вибухівки. Натомість їм дістаються борошняні немовлята — симпатичні шестифунтові мішки, з яких ні на мить не можна спускати очей. Чи не забракне хлопцям терпіння? Чи справді цей експеримент матиме неймовірні наслідки? Чи може мішечок борошна змінити долю чотирнадцятирічного бешкетника?

*Ціни в книгарнях можуть відрізнятись від наведених

В Тернополі гурт KUTLESS виступив на Театральному майдані. Їх прийшли послухати тисячі тернополян.

«НЕ ФАКТ, ЩО НАШІ ФАНАТИ ХОЧА Б РАЗ БУЛИ В ЦЕРКВІ»

Позиція ■ Християнський рок — не лише для християн, він буде зрозумілим і мусульманам, і юдеям, і навіть невірющим, вважають музиканти гурту KUTLESS

ІРИНА НЕБЕСНА, IRYNA.NEBESNA@GMAIL.COM, 0-98-950-56-57

Чим християнський рок відрізняється від рок-музики загалом та що в їхніх композиціях несе основну думку, розповіли хлопці із американського гурту KUTLESS, які грають Christian rock.

Таких, як вони, бабусі в анекдотах зазвичай називають наркоманами та сатаністами: безліч татувань, шкіряні браслети, темний одяг. Однак американці KUTLESS на власному досвіді показують, що судити варто не за зовнішністю, а за життєвою позицією та тим, що ми несемо людям. Три мільйони проданих альбомів, тури усім світом, пісня More That It Seems стала саундтреком до екранізації книги Клайва Льюїса «Хроніки Нарнії: Лев, чаклун та платтяна шафа» — усе доводить, що їхня музика потрібна сучасним слухачам.

Назва гурту — KUTLESS, як пояснюють самі музиканти, означає «відділення від гріха».

— Це видозмінене слово, — пояснює вокаліст гурту Джон Самралл. — Бог віддав свого сина в жертву, аби позбавити нас гріхів, тож наша назва — це щось на кшталт «відділення від гріха». Тому така назва більше пояснить, яку музику ми граємо.

Хочуть підтримати Україну

В Україні гурт уже вдруге, першого разу KUTLESS були тут минулого року.

— Коли ми їхали до України минулого разу, то не знали, на що сподіватись, як нас тут приймуть? Однак такі пережи-

вання були марними — наші слухачі були нам раді, тепло приймали під час виступів у їхніх містах, — розповідає бек-вокаліст та гітарист гурту Джеймс Мід. — Тож ми були раді, коли нас запросили і цьогоріч. Адже кожен із нас щодня приймає окрема людина чи цілий народ.

— Ми бачимо, що за останні роки українці пережили чимало потрясінь, — каже Джон Самралл. — Однак помітно, наскільки ви всі об'єднані. Наскільки ми з вашими людьми об'єднані. Хоч ми і говоримо різними мовами, та між нами є якесь єднання, і це, відверто кажучи, просто неймовірно відчуття! Минулого року ми зрозуміли, що наші пісні дають надію людям, тож ми вирішили і цього року приїхати вас підтримати. Багато народів проходять через важкі часи. Але ми любимо людей в Україні, тому ми тут — хочемо залишити хороший слід на вашій землі.

Як же так сталося, що хлопці обрали для себе саме цей стиль в музиці? Адже в Америці існують сотні гуртів, які грають різну музику, то чому саме християнський рок?

— Ми самі із Портленда, — продовжує розповідати Джеймс. — Музика нас приваблювала ще з дитинства. А цей стиль нам близький, бо він об'єднав наше бачення істинних життєвих цінностей. Я можу чесно зізнатися, що

я виріс не в набожній родині, і тим важливішим є те, що я прийшов до Бога самотужки. Цей принцип сповідають усі учасники нашого гурту — і це нас об'єднує. Зрозумійте одне: те, що я граю на гітарі — це просто набір звуків. Музика не може бути християнською чи нехристиянською, основний меседж несуть слова — саме вони головні в нашій творчості.

Грають для всіх

Незважаючи на основний посыл лірики, музиканти не приховують, що вона розрахована не лише на християн.

— Основи спільні для усіх релігій, — пояснює Джон Самралл. — Тож наші слова знаходять відгук в різних серцях. Неважливо, чи ти християнин, чи мусульманин чи іудей, навіть якщо ти не віриш в Бога, то ти віриш в добро, а наша музика — саме про це, що добро є в кожному з нас, головне — знайти його.

Хлопці із KUTLESS розповідають, що лише самими виступами їхня місія не закінчується. Адже спілкування із фанами продовжується і поза концертами.

— Ми спілкуємося і в соцмережах, адже зараз до них є доступ чи не у всіх, — каже Джеймс. — Ми взагалі готові до спілкування цілодобово. Адже мало просто відіграти концерт — потрібно спілкуватися із людьми і наживо. Ми розуміємо, що взяли за серйозну та відповідальну справу. Мало просто відіграти концерт, потрібно підтримувати тих, кому потрібна наша музика. Ми реалісти, і розуміємо, що люди, які приходять на наші виступи, цілком ймовірно могли ніколи не бути на Службі Божій у храмі. Однак ми хоча б через музику несемо їм загальнолюд-

ські цінності.

Біблія — основна книга і в родині кожного з музикантів, і в їхньому гурті. На цьому тримається їх 17-річний спільний проект KUTLESS.

— У мене двоє дітей, і я ніколи не вчив своїх дітей брехати, — каже Джон Самралл. — Я ніколи не вчив їх, як красти іграшки. Вони це вмюють від природи, і, до речі, дуже класно з цим справляють (сміється — прим. автора). Але якщо звірити таку поведінку зі Словом Божим, нам стає зрозуміло, що такі дії не є нормальними. Тому я пояснюю своїм дітям, що в нашій родині ми дотримуємося законів Божих, і є речі, яких ми не робимо. Бо згодом вони почнуть нас руйнувати зсередини. Це спільне і в наших власних родині, і між учасниками групи — нас направляє Біблія.

Хлопці також зізнаються, що не мають шкідливих звичок, адже нищити своє здоров'я — це теж гріх.

— Ні, ми не куримо, не вживаємо алкоголю та наркотиків, — розповідає Джеймс Мід. — От єдине, що є шкідливого в нашому житті — це фаст-фуд. Зважаючи на велику кількість концертів, ми частенько харчуємось в таких закладах. Зізнаємося, що ми вже їли піцу та бургери в багатьох країнах. Однак жирна їжа — то чи не єдине погане, від чого нам важко відмовитись. Хоча ваш смалець — це вже занадто. Ми до такої їжі не звикли, вона нам не дуже до смаку (сміється — прим. автора).

Музиканти кажуть, що до України ще неодноразово повернуться, адже побачили, що люди тут щирі та відкриті, а для таких виступати — одне задоволення.

ДОВІДКА

Гурт KUTLESS виник в Портленді (США) в 1999 році. До 2015 року вони випустили 11 альбомів. Неодноразово но-

мінувались на різні музичні нагороди США в номінаціях “Гурт року”, “Альбом року” та “Відео року”.

Ми в Америці

• Як молодий українець виїздить у світ, то йому здається, що він на чужині стане таким великим, що про нього цілий світ заговорить. А чим старший він стає і набирає досвіду, тим більше переконується, що чужина має своїх людей, а й тим важко вибитися наверх. А наслідок тієї свідомості буває такий, що українець поволі вдоволяється фізичним існуванням і отверто голосить, що «цілий світ його не обходить». Таке діється і з українською еміграцією в Америці.

«Діло», 12 серпня 1932 року

В ярах і печерах Поділля

• До Кривча... Нічлігом залягли ми в башті колишнього замку. Хоч здобували його колись козак, турки, обдирано тут, як каже Сенкевич, якогось Кричинського зі шкіри за ренегатство (так робили мабуть поляки з ренегатами) — ми спимо вигідно й супокійно. Цим разом історія не повторяється. З башти зробили тепер вигідне туристичне схоронище.

«Діло», 13 серпня 1932 року

Бідний канцлер

• Померший недавно довголітній канцлер Австрії о. пралаг Зайпель не лишив ніякого маєтку, бо жив бідно. Своє завіщання написав на малій картці. В цьому завіщанні бувший державний канцлер записав одиноким майно, яке мав, велику бібліотеку одному монастиреві в Австрії.

«Діло», 13 серпня 1932 року

Даремне геройство

• В хаті Насті Дембицької у Звинячі повіт Чортків вибухла пожежа, якої сусідам не вдалося вгасити. Тоді хтось крикнув, що в хаті знаходиться дитина. Почувши це магістр прав Іван Сирота, що перебував у селі на вакаціях, скочив за дитиною до хати. За хвилину перебився крізь горючі бальки, вирвав вікно і вискочив на соломі, що також горіла. Попікся при тім так небезпечно, що в тяжкій стані мусіли відвезти його до чортківського шпиталю. Після геройського вчинку Сироти показалося, що дитину ще передтим забрала з хати одна сусідка.

«Діло», 13 серпня 1932 року

Вбивство за яблука

• В Білобожниці повіт Чортків убили одного із багатших господарів, Петра Боднара, бувшого залізничника. Зачалося від тог, що його син Казько почув уночі, що хтось краде з дерева яблука. Хотів злодія зловити, але той кинувся на нього і пробив кілька разів ножом. На крик сина вибіг з хати 60-літній батько Петро Боднар, але опришок кількома ударами ножа положив його трупом. Збіглися нарешті сусіди, однак опришок уже втік. Стан раненого Казька дуже грізний.

«Діло», 14 серпня 1932 року

ЯК КОЛИСЬ НА ЧОРНОГОРУ ХОДИЛИ

Туризм

Неймовірними краєвидами і таємничістю вабили хребти Чорногори і Горганів мандрівників уже понад 100 років тому. Один із описів цих мандрівок залишив уродженець Тернополя математик Володимир Левицький

ВОЛОДИМИР МОРОЗ, 0-67-307-55-58,
 WOLODYMYR.MOROZ@G.MAIL.COM

Межі XIX-XX століть сягають початки туризму в Українських Карпатах — такий висновок можна зробити на основі статей самих тодішніх мандрівників. Їх час від часу публікували у довоєнних газетах.

Цінними матеріалами з історії туризму є спогади, які залишив уродженець Тернополя, математик Володимир Левицький.

«Яких тридцять літ тому наші Карпати, а саме Чорногора та Горгани, були terra incognita для більшості галичан, — писав він у 1930-му. — Туристка не існувала цілком, а лиш виімково дехто зі Станиславова та Коломиї запускався в гори. Правда, вже 1878 р. засновано в Коломиї Чорногорський відділ Татрянського Товариства, до якого належало й багато українців — але сам цей відділ проявляв небагату діяльність та обмежувався до збудування досить примітивних домів у Жаб'ю і Ворохті та схорониська на Заросляку під Говерлю. Та туристів було проте небагато: ще 1896 р. ледви 72 осіб ходило в Чорногору, хоча вже поведено залізницю зі Станиславова на Ворохту до Угорщини».

Одним з піонерів туризму в теперішніх українських Карпатах був військовий пенсіонер майор Гофбауер — автор першого путівника Чорногорою. Він, за словами Володимира

ВІКІПЕДІЯ

Володимир Левицький — уродженець Тернополя, який мандрував Карпатами уже на межі XIX-XX століть

Левицького, «товкся від весни до пізньої осені по Горганах та Чорногорі». Путівник Генрика Гофбауера — секретаря згаданого Татрянського товариства — вийшов друком у 1898 році у Коломиї і Серед перших українських мандрівників Карпатами були викладач Львівської гімназії професор Я. Витошинський і доктор М. Коцюба.

Згідно зі спогадами Володимира Левицького, спершу туристи почали вибиратися до Яремча і Дори, але скоро там набудували ресторанів, готелів та вілл

Левицький.

Згодом історик Михайло Грушевський, полюбивши відпочинок у Криворівні, спопуляризував це село настільки, що воно стало «літньою столицею українських письменників». Мандрували і священники — першу свою подорож Чорногорою Володимир Левицький відбув із отцем Іваном Чапельським, який був відомим громадським діячем і головою Українського Педагогічного Товариства. Вибралися вони обоє із Ворохти до Буковелю, Кривополя та Жаб'я,

«Ніде я звідси не виїздив, ніде не був, нікого не видів, тільки одноманітне Поділля, тільки степ і небо, і більше нічого. Я навіть в своїм життю не був у Карпатах. Видів іздалека, як вони тягнуться могутчим ланцюгом...»

і замість трембіт залунав джаз. Поціновувачів природи це злякало і люди рушили до Ворохти.

«Хто хотів пізнати гори в їх повній дикій величч, той їхав у Ворохту, де побіч Чорногорського двірка, двох-трьох жидівських реставрацій (ресторанів — авт.) та кількох вілл панував ще спокій та примітивна природа — майже аж до війни», — згадував

Шибенюг, Буркату, на Піп Іван.

«Тоді в Буркуті існував невеликий купелевий заклад з дуже доброю залізною водою... недавно перед нами гостив тут єпископ Хомишин, що лишив по виїзді гарні слова прощання у книзі відгуків. Був тут якийсь час д-р Трильовський та ще дехто...» — йдеться у записках Володимира Левицького.

Єпископ Григорій Хомишин — ще один уродженець Тернопільщини... Тим часом автор спогадів вирушив до Шибенюго і на Піп Іван Чорногірський, відомий тепер туристам руїнами обсерваторії. Утім, обсерваторія ще тоді не стояла, а дорога від озера Шибене на гору була, як подає уродженець Тернополя, дуже прикрою. На хребтах же, як і тепер, відкривалися чудові краєвиди.

«У дальшій дорозі на полудневий схід від Попа Івана минаємо гірське озерце, одно з тих, яких на Чорногорі багато (але не таке гарне як Несамовите під Туркулом), далі знаходимо гарну джерельну воду і скоро стаємо серед прегарної погоди на вершку Попа Івана, — подавав Левицький. Якийсь час відпочиваємо на цій імпонуючій горі та оглядаємо величавий вид на всі сторони світу аж далеко-далеко в Роднянські Альпи».

Перед очима туристів поставали все нові хребти, полонини, а також безлюддя — те, що вабить у Карпати і тепер. Зрештою, уже у 1930-ті індустрія туризму була добре відагоджена. Популярними були ті ж місця, що й тепер.

«Косів, цей галицький Меран (курортне містечко в Південному Тіролі в Італії — авт.) манить до себе цілий рік не тільки прогульковців, але також недужих людей, що хочуть мати лагідне підсоння, багато сонця та овочів і річну купіль у теплій порі року. Хоч саме місто має всі відомі нам прикмети галицьких містечок, то зате сусідні громади як Старий Косів, Сморне, Москалівка і Город мають багато гарних мешкань та стягають туди літників. З Косова легко робити дуже гарні прогульки: ближчі на Кам'янисте, Михалків, у долину Бабинського потоку, або дальші на Писаний Камінь, Соکیلське чи в долина Чорного і Білого Черемоша або до Вижниці...» — читаємо у статті «З Косова до Буркута» у газеті «Діло» у 1932 році.

До Косова у ті часи туристи доїжджали через Коломию. До цього міста добиралися потягами, а вже звідти — автівками через Заболотів і Рожнів. Квиток для одного мандрівника за таку поїздку маршрутом Коломия—Косів коштував 5 злотих. А ще їздили потягами до Ворохти. Було навіть таке, що залізниця організованим групам туристів давала знижки. Однак теперішні «колійовці» тих статей, напевно, не читали.

КІНО

кінотеатр
Сінема Сіті
тел. 47-77-37, квитки — 30-65 грн

«Хлопці зі стволами»

Драма, комедія, 24 серпня, поч. — 14.10, 16.30, 18.50, 21.10, 23.30

«Кубо: Легенда про самурая»

Анімація, пригод, фентезі, 24 серпня, поч. — 10.05, 12.40, 14.40, 17.20, 19.20

«Загін самогубців»

Екшн, 24 серпня, поч. — 10.10, 12.10, 14.50, 16.50, 19.30, 21.30, 23.55

«Дракон Піта»

Пригоди, фентезі, 24 серпня,

«Механік: Воскресіння»

Кримінальний, трилер, екшн, з 25 серпня

поч. — 10.00, 12.20, 14.40, 16.45, 18.55, 21.30

«Barbie: Зоряні пригоди»

Мелодрама, 24 серпня, поч. — 10.00

«Секрети домашніх тварин»

Анімація, комедія, 24 серпня, поч. — 10.00, 12.00, 21.30

кінотеатр

Палац кіно

тел. 52-33-33, квитки — 25 грн

Мультфільм

Або фільм для дітей на замовлення, 24 серпня, поч. — о 13.30, 15.00

«Готель романтичних побачень»

Комедійна історія кохання, 24 серпня, поч. — о 19.30

«Божевільне весілля»

Французька комедія, 24 серпня, поч. — 17.30

«Вуличний ринок 3.0»

Фестиваль їжі та задоволення проходить на набережній ставу та у парку Шевченка 23-28 серпня. Тут можна буде спробувати смачну вуличну їжу, послухати сучасну українську музику, оновити гардероб українськими брендовим одягом та стильним хенд-мейдом, послухати лекції від найкращих спікерів, спробувати себе у різних видах спорту, побувати на змаганнях з аквабайку.

Приїде Піанобой

Концерт відомого піаніста улюбленця публіки Піанобой буде у ресторані Veranda 26 серпня. Початок — о 20.00. Квитки: 100 грн — у попередньому продажі та 150 грн — у день концерту. Романтичний та ліричний Дмитро Шуров виконає для тернополян відомі хіти та нові пісні. Тел.: 067-351-41-01.

Respublica триватиме 4 дні

Фестиваль вуличного мистецтва проходитиме у Кам'янці-Подільському 1-4 вересня. У програмі виступи: Louna, The Hardkiss, «Скрябін», Kadavar, Animal ДжаZ, «Вагоновожатые», Space of Variations, Epolets, «Один в каное», Vivienne Mort, Арсен Мірзоян, «Моторролла» та інші.

День міста у Тернополі

Свій день народження Тернопіль святкуватиме 28 серпня. Вже стала відома частина програми святкувань. На тернополян чекає: свято замку, фестиваль «Живи активно», змагання з футболу «Кубок фаного міста», концерт на Співочому полі, а також виступ Mad Heads.

Зіграють «гуц-and-roll»

НАОНІ Оркестра зіграє у ПК «Березіль» 11 вересня. Початок — о 19.00. Квитки: 60-200 грн. Національний Академічний Оркестр Народних Інструментів України зіграє рок. У програмі хіти: The Beatles, Deep Purple, ABBA, Depeche Mode Metallica. Квитки — у касі ПК «Березіль», ЦУМі та на kasa.in.ua.

Зіграють металкор

Концерт буде у барі «Коза» 30 серпня. Початок — о 20.00. Вхід — 50 грн. Гратимуть київський Scared to Live (metalcore / post-hardcore), кам'янець-подільський The Paints of Past Memories (progressive metalcore), Ready for the Week End (progressive metalcore) з Хмельницького.

«Сублімація любові»

Комедію Ольга Сумська, Євген Паперний та Віталій Борисюк покажуть у ПК «Березіль» 30 вересня. Початок — о 19.00. Квитки: 80-300 грн. Виставу за п'єсою Альдо Де Бенедетті у постановці Валерія Астахова називають кращою прем'єрою 2016 року. Квитки — у касі ПК «Березіль», ЦУМі.

КЛУБИ

ALLURE CLUB

просп. Злуки, 45,
тел. 098-757-57-57

Найкращі ведучі

Вечірку "Кращі MC України" проводять щосуботи. На відвідувачів чекають MC з усієї країни, весела атмосфера, хіти та конкурси. Гостей розважатимуть DJ Sensey і Dj Misha Breez. Початок — о 22.00. Вхід: для дівчат — 50 грн, для хлопців — 80.

RIVERPOOL CLUB

вул. Чумацька, 14,
тел. 067-350-18-81

The Subbotage Party

Щосуботи клуб запрошує потусуватися під найкращу музику за останні 30 років. До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 дівчатам — 40 грн, хлопцям — 80 грн.

Discohouse Friday Night

Щоп'ятниці для тернополян — вечори хаусу та лотерея для перших 99 відвідувачів із призами. До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 — дівчатам — 30 грн, хлопцям — 60.

БУНКЕРМУЗ

бульвар ім. Т. Шевченка, 1,
тел. 067-350-22-10

Щосуботи запальні сети готують dj з різних куточків України. Потужні біти та яскраві емоції чекають усіх на вечірці. Щосереди у закладі заточують підбори під запальні ритми латино. Для тернополян — сальса, бачата і меренге. Початок розваг — о 20.00. Приходьте з друзями і заряджайтеся позитивом. Вхід — вільний.

ВОМБА, НІЧНИЙ КЛУБ

вул. Братів Гжицьких, 3,
тел. 096-300-11-55.

Ночі флірту

Щонеділі — розкуті та запальні вечірки. Вхід для хлопців — від 20 грн, для дівчат до 23.00 — безкоштовно, після 23.00 — від 20 грн.

OPERA

Клуб-ресторан щотижня пропонує такі вечірки: щочетверга — студентські вечірки (вхід 30 грн), щоп'ятниці — вечірки у стилі Maxim, щосуботи — Opera Club Show (вхід для хлопців — 50 грн, для дівчат — 30 грн). Упродовж тижня відвідувачі можуть взяти участь у караоке-вечірках. Початок розваг — щодня о 20.00.

ФІЛАРМОНІЯ

Запрошують на патріотичний концерт

До Дня Незалежності України Тернопільська обласна філармонія влаштовує великий святковий концерт «Україно! Бог і народ соборність Тобі дарував». Концерт відбудеться 23 серпня. Початок — о 18.30. Творчі колективи та солісти філармонії виконають кращі зразки української пісні та танцю, подарують незабутні враження. Довідки за телефоном - 25-07-48.

ВИСТАВКИ

«Назовні те, що позаду»

Живопис Пилипа Ніколаєва, галерея «Бункермуз»

«Маріуполь на межі»

Виставка живопису і графіки О. Українцевой та Г. Торкаєнко у межах проекту «У нас єдина доля — ім'я їй Україна», краєзнавчий музей

Витинанки Галини Дудар

Персональна виставка, краєзнавчий музей

«Мальовничка Україна»

Живопис з фондів музею, до 25-ї річниці Незалежності України, художній музей

«Парк Топільче - диво»

Фото Анатолія Заблуди, художній музей

«Україна і Тернопілля»

Живопис, художній музей

Георг Пінзель

Скульптура, постійна виставка, краєзнавчий музей

ТЕАТР

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ОБЛАСНИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА

(бульв. Т. Шевченка, 6). Тел. 52-40-66, квитки від 50 до 80 грн, поч. — 17.00

Нові вистави — восени

Тернопільський академічний обласний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка заклав театральний сезон 3 липня найсвіжішою прем'єрою — комедією американського драматурга Рея Куні «Смішні гроші». Нові вистави для тернополян готують уже восени. Стежте за анонсами

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ТЕАТР АКТОРА ТА ЛЯЛЬКИ

(вул. Січових стрільців, 15). Тел. 52-49-54, квитки — 20 грн, поч. — 12.00, 14.30

«Смішні гроші»

Комедія, Р. Куні

У серпні ляльки відпочивають

Наступні вистави театру актора і ляльки чекайте восени

Вид на місто Ріомаджоре, з якого починалася подорож Нацпарком Чінкве Терре

Англійська набережна Ніци, де 14 липня ставля теракт. Тернополяни побували там наприкінці червня

МОНАКО, НІЦА, ЧІНКВЕ ТЕРРЕ

Мандрі ■ Під час відпочинку в Італії тернополяни побували у Ніці до теракту і пройшли горами 10 км. Дорога була нелегкою, але туристи ні на мить не пошкодували, що обрали такий шлях. Краєвиди тут неймовірні!

ІРИНА ЧОРНА, 098-586-50-62,
20HVULUN@GMAIL.COM

Італія — країна, до якої хочеться повертатися. І не дарма. Адже вона багата на архітектурні пам'ятки і природні дива, вабить смачною кухнею і теплим кліматом. Це країна, яка ніколи не набридне, бо там є що подивитися і завжди можна побачити щось нове. Тож цього разу ми вирушили на північ Італії, у Лігурію. Її ще називають Лігурійською рив'єрою. Головні курорти — Генуя, Ла Спеція, Імперія, Савона, Портофіно, Чінкве Терра, Сан Ремо, Рапалло. Західна частина узбережжя — це вже Французька рив'єра, так званий Лазурний берег.

Ніца — футбол і французький шик

Ми оселилися у містечку біля Сан Ремо, де щороку проводять музичний фестиваль. До французького кордону звідти — 20 хвилин їзди потягом. Тож одного ранку ми поїхали електричкою до Франції. На кордоні пересіли у французький потяг і за 30 хвилин уже були в Ніці.

Вийшовши з будівлі вокзалу, вирушили у напрямку набережної. На одній з вулиць почули звуки акордеона — місто зустріло нас веселою французькою мелодією. На кожному кроці ми бачили рекламу чемпіонату з футболу «Євро-2016», фан-зони і волонтерів. Того дня у Ніці мав відбутися матч між Швецією і

Бельгією. Тож коли ми вийшли на Англійську набережну, там уже гуляли натовпи уболівальників обох команд. Шведів було набагато більше, аж рябіло в очах від блакитно-жовтої форми. Усі звертали увагу на їхні «рогати» головні убори — шапки вікінгів, а також на трикутні «наполеонівки» бельгійців.

Англійська набережна — головний променад міста і місце, де багато дорогих ресторанів, магазинів, казино. З іншого боку — гальковий пляж і море. А там — тисячі розміланих на сонці туристів. Поніжившись у воді, ми пішли у стару частину міста і потрапили на невеличкий базар. З лотків продавали традиційні французькі сувеніри — лавандове та оливкове мило, посуд у прованському стилі, горнятка і картини з краєвидами Ніци, живі квіти, а також тверді сири, вина та вуличну їжу.

Нагулявшись досхочу, вирішили піднятися на замкову гору. Звідти відкривається неймовірна панорама міста. У 1981 р. на трьох гектарах землі французи створили чудовий парк зі штучним водоспадом. Також там можна оглянути руїни церкви Сан Марі, яку звали у XII ст., побачити російський цвинтар і помилуватися містом та морем з висоти пташиного польоту. На вершині гори, на висоті 92 м, є оглядовий майданчик, звідти зору відкриваються найкращі краєвиди. Окрім того, там можна побачити мапу міста, відпочити на лавочці чи

у кафе. По всьому парку ростуть приморські сосни, лаври, пальми і кипариси. Там так красиво, що можна гуляти весь день!

Якщо ходити містом набридне, з Ніци можна швидко дістатися до вілли, яка колись належала найбагатшій у Франції сім'ї промисловців Ротшильдів. Тепер це музей. Міський автобус доведе туди за 20 хвилин. Інтер'єр музею вражає, адже там зібрані дорогі колекції фарфорового посуду, картин, меблів, килимів, а окремі речі — з палаців французької королеви Марії Антуанетти і королів — Людовиків XIV, XV, XVI. Парк навколо вілли — теж справжній витвір мистецтва.

Чінкве Терре — 10 км пішки горами

На Лігурійському узбережжі є унікальна місцина, яку називають Чінкве Терре. У перекладі з італійської — «п'ять земель». Це не класичний курорт із готелями «все включено», а самобутня глибинка з первісною природою

і старовинною архітектурою. Ця територія об'єднує п'ять середовічних міст із кольоровими будиночками-вуликами на скелях, що нависають над морем. У містечках заборонений автомобільний рух. З 1997 року Чінкве Терре — об'єкт світової спадщини ЮНЕСКО, національний заповідник. Це місце дуже популярне серед туристів. Поїхали туди і ми.

Переважно мандрівники прибувають у Чінкве Терре морем або потягом з центру провінції Ла Спеція. Усі містечка об'єднані стежкою протяжністю 10 км. Ми приїхали у цю чудову місцину і відразу пішли туристичним маршрутом у горах. Почали свій шлях з Ріомаджоре. Спершу хотіли йти звивистою дорогою понад морем, яку називають «дорогою кохання», але дізналися, що вона — в аварійному стані. Тож довелось дертися кам'янистою стежкою через гори. Сказати, що було важко, означає нічого не сказати. Та цей маршрут був вартий таких зусиль. Адже нашим

очам відкривалися фантастичні краєвиди. Часом стежка стелилася вздовж моря над обривом без жодної огорожі. А якщо вона й була, то дуже ненадійна. Схили гір вкриті густими лісами, оливковими деревами і виноградниками. А понад берегом — скелі, які різко обриваються в морі. Там надзвичайно красиво!

У кожному містечку Чінкве Терра ми залишалися на якийсь час, аби відпочити, поповнити запаси води, перекусити й помилуватися місцевими краєвидами. А тоді йшли далі. Коли дійшли до Вернаци, так втомилися, що насамперед залізли у море. Воно у тих краях — неймовірних відтінків: темно-синє, зеленувате, лазурне, волошкове, блакитне... З останнього пункту нашої подорожі — Монтеросо ми поїхали додому потягом. Озираючись назад, можу сказати: я зовсім не жалкую, що пройшла ті 10 км пішки. Без перебільшення, це була наша наймальовничіша прогулянка по Італії.

Корисні поради

1. З Ніци електричкою або автобусом можна поїхати до Монако. На оглядини Монте-Карло, казино і королівського палацу треба виділити хоча б півдня. А щоб без поспіху — то день.
2. З Ніци варто поїхати до вілли Ротшильдів. Тепер це музей, де зібрані коштовні колекції посуду, меблів, картин. Заслужує уваги туристів і парк біля вілли.
3. Усю Ніцу, порт і море можна побачити з замкової гори Шато, на якій розташований оглядовий майданчик і красивий парк із водоспадом.
4. У Ніці варто відвідати базарчик, де продають прованські сувеніри, квіти, сири, вино і вуличну їжу.
5. За кілька кілометрів від Ніци — Вільфранш — улюблене місце відпочинку зірок і багатіїв. Там красиве старе місто і розкішні вілли.
6. Щоб зекономити, варто придбати картку Чінкве Терра за 16 євро. Вона дає право їздити потягом між усіма містечками протягом дня. Потяги їздять кожних 20–30 х в. Вартість одного проїзду 4 євро. Тривалість їзди між сусідніми станціями — 2–5 х в. Також можна оглянути гори і містечка з моря. Мандрівка катером коштує від 7 євро залежно від маршруту і 30 євро за безлімітний денний квиток.
7. У Чінкве Терра слід прихопити із собою купальник, там

можна відпочити на пляжі і скупатися у морі. Піщаний пляж є тільки у Монтеросо, у решті містечок — з галькою.

8. У Чінкве Терра варто їхати на весь день. Від Ла Спеції до Ріомаджоре — 10 х в. їзди потягом, від Пізи — 1,5 год., від Генуї — 2 год.

9. Знайти житло у Чінкве Терра можна за оголошеннями в інтернеті. Майже всі місцеві жителі здають апартаменти в оренду. Однак житло там дороге — від 100 євро.

10. У Чінкве Терра слід взяти зручне взуття, головний убір від сонця і велику пляшку води. Її запаси можна поповнювати у колонках з питною водою на території містечок.

СПОРТИВНІ
НОВИНИВетеранський
Кубок — у Підгайців

Фінальний матч розіграшу ветеранського Кубка Тернопілля з футболу відбувся 20 серпня на стадіоні у Підгайцях.

За трофей змагалися місцеві підгаєцькі ветерани, а також команда Тернопільського району. У підсумку Підгайці святкували перемогу 3:0 і завоювали Кубок.

Нагадаємо, що у ветеранському Кубку участь брали футболісти, яким уже виповнилося 40 років.

У фіналі — одразу
дві «Ниви»

Фіналістів Кубка області визначили 17 серпня, коли відбулися повторні матчі півфінальної стадії.

У Товстогузі місцевий «Агрон ОТГ» приймав тернопільську «Ниву». Гра завершилася перемогою «Агрона» 1:0, але це не завадило «Ниві» пройти до фіналу, адже тернополяни перший матч виграли з рахунком 2:0. А у Бережанах місцева «Нива» вдруге розгромила ФК «Зборів» з рахунком 5:0. Тож за сумою двох матчів «Нива» пройшла у фінал з загальним рахунком 8:1.

Фінал Кубка Тернопілля традиційно пройде 24 серпня у День Незалежності на тернопільському міському стадіоні. Початок гри о 16:00. Вхід для глядачів — вільний!

Наш велосипедист
виграв «бронзу»

Днями на Київщині завершився чемпіонат України в парній гонці з велосипедного спорту на шосе. Участь у цих змаганнях брали і тернопільські велосипедисти.

До числа призерів в категорії чоловіки на дистанції 50 км із результатом 1:01.11 потрапив наш майстер спорту міжнародного класу Віталій Гринів. Хлопець виступив разом з львів'янином Романом Гладішем і завоював бронзову медаль.

Тренує спортсмена Володимир Павелко.

ФК «ТЕРНОПІЛЬ» ПРОГРАЄ ВЖЕ
ВЧЕТВЕРТЕ. ЦЬОГО РАЗУ — 0:2

Поразки ■

П'ять матчів поспіль не знає смаку перемог у чемпіонаті Першої ліги футбольний клуб «Тернопіль». Черговим кривдником наших футболістів став «Колос» з Київщини

АНДРІЙ ТИХИЙ, 0-97-636-12-34,
ANDRIY.TUKHNYI@GMAIL.COM

У п'ятому турі чемпіонату Першої ліги з футболу ФК «Тернопіль» 19 серпня поступився квалітському «Колосу» з рахунком 0:2.

Матч відбувся на Тернопільському міському стадіоні, проте особливого глядацького інтересу не викликав. Справи тернополян у цьогорічному чемпіонаті йдуть не найкраще, адже у чотирьох попередніх поєдинках наші земляки спромоглися набрати лише одне очко. У черговій домашній грі «Тернопіль» знову розчарував своїх прихильників, програвши команді з Київщини.

— Так, ми сьогодні поступилися, потрібно цю поразку визнати, але рухатися далі, — сказав після

Поразка від «Колоса» стала для тернополян уже четвертою у цьому чемпіонаті

матчу головний тренер «Тернополя» Іван Марушак. — Ми володіли ігровою ініціативою, але під час стандартів у захисті виникали проблеми. Деякі футболісти проявляють низьку концентрацію уваги. А у грі з таким досвідченим суперником

цього робити аж ніяк не можна. Суперник тернополян у цій грі використав свій момент уже на старті гри. Після подачі зі штрафного, капітан «Колоса» Сергій Козир відкрив рахунок ударом головою. Друге взяття воріт «Тернополя» відбулося за схо-

жої ситуації, але уже у другому таймі. Вдруге засмутив господарів поєдинку Євген Морозко. На жаль, відповіді супернику сил у тернополян не вистачило.

— Нам пощастило, що вдалося забити швидкий м'яч, — каже наставник «Колоса» Руслан Костишин. — Потім стало трохи важче, адже суперник став нас накривати і грав активніше. Але ми зуміли подвоїти перевагу і здобули важливу перемогу.

За словами головного тренера «Тернополя», команда спробує до завершення трансферного вікна підсилитися.

— Ми бачимо, що є проблеми в обороні, — каже Іван Марушак. — Будемо їх виправляти. У нас ще є час до завершення періоду трансферів. Тож спробуємо підсилити захисну ланку.

В наступному турі на тернополян чекає виїзд до Краматорська. Матч з місцевим «Авангардом» відбудеться 26 серпня.

У Кубку зіграють з «Іллічівцем»

Минулого тижня визначився суперник футбольного клубу «Тернопіль» в 1/16 фіналу Кубка України.

Ним став також учасник Першої ліги — «Іллічівець» з Маріуполя. Наразі маріупольці є лідерами чемпіонату та одними із головних претендентів на вихід до Прем'єр-ліги. Втім, жеребом наставник «Тернополя» залишився не зовсім задоволений.

— Маріуполь — дуже далекий виїзд для нашої команди, — каже Іван Марушак. — Поїздка забере майже дві доби. До того ж перед цим матчем і після нього на нас чекають відповідальні ігри у Першій лізі. Саме на чемпіонат ми робимо великий акцент, тож у Маріуполі дамо можливість зіграти футболістам, які мають менше ігрової практики.

На стадії 1/16 фіналу Кубка України також зіграють наступні

пари команд: «Полтава» — «Зірка» (Кропивницький), «Мир» (Горностаївка) — «Верес» (Рівне), «Нива-В» (Вінниця) — ФК «Миколаїв», «Десна» (Чернігів) — «Арсенал-Київ», «Жемчужина» (Одеса) — «Карпати» (Львів), «Нафтовик» (Охтирка) — «Чорноморець» (Одеса), «Черкаський Дніпро» — «Сталь» (Кам'янське), «Реал Фарма» (Одеса) — «Оболонь-Бровар» (Київ), «Волинь» (Луцьк) — «Олімпік» (Донецьк).

На три команди набрали лише одне очко

АНДРІЙ ТИХИЙ, 097-636-12-34
ANDRIY.TUKHNYI@GMAIL.COM

Дві поразки та нічия — такий здобуток команд Тернопілля у другому турі чемпіонату України з футболу серед аматорів.

Нагадаємо, що участь у новому сезоні аматорської ліги беруть одразу три команди з нашого краю — «Нива» Тернопіль, «Нива» Теробовля та ФК «Чортків-Педуніверситет». Єдиними, кому вдалося набрати очки у турі були тернополяни.

Тернопільська «Нива» 20 серпня на виїзді протистояла «Оскар» з Підгір'я, що на Івано-Франківщині. Перший тайм наші земля-

ки провели не надто вдало, отримавши наприкінці нього гол у свої ворота. Однак після перерви усе перевернулося з ніг на голову. «Нива» упродовж трьох хвилин двічі вразила ворота суперника і вийшла вперед. На жаль, втративши перемогу тернополянам не судилося. Уже на п'ятій доданій до основного часу хвилині гравець «Оскара» зрівняв рахунок, після чого одразу ж пролунав фінальний свисток — 2:2. У наступному турі тернопільська «Нива» вдома поміряться силами із оржівським «ОДЕКОМ».

Неприємно здивували у цьому турі інші дві команди — теробовлянська «Нива» та «Чортків». Оби-

два колективи зазнали розгромних поразок з однаковим рахунком 0:5. Чортківська команда, яку очолює экс-наставник ФК «Тернопіль» Василь Івегеш, на власному полі прогнала «Ковель-Волинь» з Ковеля. Такої ж домашньої поразки від волочеського «Агробізнеса» зазнала і «Нива» з Теробовлі. До слова, теробовлянці у новому сезоні програють уже вдруге. Адже у першому турі «Нива» прогнала на виїзді ФК «Малинськ».

На наступних вихідних «Чортків-Педуніверситет» поїде у гості до «Агробізнеса», а «Нива» з Теробовлі завітає на Київщину, де зіграє проти футбольного клубу «Чайка».

Тернопільська «Нива» на останніх секундах упустила перемогу на Івано-Франківщині

— Тату, а де Африка?
— Не знаю, мама прибирала.

— У Гідрометцентрі бенкет був.
— А з якого приводу?
— Десять років минуло, як погоду вгадали.

Погода не виправдала покладених на неї прогнозів...

Жінка чекала в гості чоловіка. Вона вже дещо знала в цьому житті... Тому в їжу додала трохи "покрашувача смаку", а на стіл поставила дві пляшки "підсилювача краси".

— Поцілуй мене в знак примирення.
— А де він у тебе?

До уваги скупих чоловіків! Тільки в липні акція: квіти липи — безкоштовно!

— Коханий, чи правда, що я тобі дана Богом?
— Так, рідна. Тільки не знаю, за які гріхи...

Добре бути стюардесою: усі чоловіки вже відсортовані за

класами!

У вас є туалетна вода із запахом комп'ютера?
— Ціо?
— Хочу хоч якось привернути увагу чоловіка.

— Кохана, а давай влаштуємо одне одному гарні вихідні?
— Звичайно, любий.
— Ну, тоді до понеділка!

— Поглянь на себе! Ти справжній невдаха! Скільки років ти живеш на мою зарплату, у моїй квартирі! Я, не маючи від тебе ні копійки, тебе годую, одягаю, обпіраю, не кажучи вже про те, що сплю з тобою!
— І ти називаєш мене невдахою?

— Громадянине, я сподіваюся, вас не дуже втомив допит?
— Та ні, я одружений вже 20 років.

Посеред вулиці сваряться двоє:
— Ти козел!
— Від козла чую.
Перехожий втомлено:
— Якщо ви родичі, навіщо сваритися?

Сусідка каже іншій сусідці по діачі:
— Ти не могла б одягнути свій сміливий купальник і позасмагати?
— Ой! Та без проблем. А навіщо?
— Хочу, щоб чоловік усе-таки відремонтував огорожу.

Дівчата, пам'ятайте: сидючи на дієті, сало треба їсти без хліба.

Оголошення: "Тридцятирічна гадюка шукає теплі чоловічі груди..."

Оголошення: "Познайомлюся з чоловіком. Бажано взагалі без будь-яких звичок. Прищеплю власні!"

— Ось ми недавно в гори ходили, вирішили шашлик посмажити, а багаття розвести не змогли.
— Ну, напевно, високо вийшли, кисню бракувало.
— Ти чув, що розумні люди говорять? Кисню бракувало! А ти — дрова потрібні, дрова...

У купе їдуть три жінки і чоловік. Жінки розмовляють про чоловіків:

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД НАДРУКОВАНИЙ В «РІА ПЛЮС», № 33

— Я люблю спортсменів, — каже одна.
— А я військових, — говорить інша.
— Як на мене, то найкращі — це індійці! — додає третя. Усе це слухає чоловік. Тоді злізав з верхньої полиці і звертається до жінок:
— Дозвольте представитись: заслужений майстер спорту генерал Чингангук!

ТИЖНЕВИК «РІА ПЛЮС»
Свідство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації «РІА плюс» №507-107 ПР, серія ТР, видане 10.08.2011 р. Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Засновник ТОВ «РІА Холдинг». Видавець з 2006 року - ТОВ «Видавництво «РІА»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а

Газета є членом «Української Мережі Оголошень».

Газета є членом асоціації видавців періодичної преси України.

Газета є членом Всесвітньої Газетної Асоціації

Тижневик «РІА плюс» доставляють за передплатою підприємствам Тернопільщини та провідним підприємствам України.

Безкоштовне розповсюдження друкованого ЗМІ оплачено рекламодавцем.
Реклама позначається реєстраційним номером та друкується відмінним від основного шрифтом. Матеріали у рубриках «Новини компанії», «Шопінг», «Політична позиція» та «Прес-служби» публікуються на правах реклами. Редакція не завжди поділяє думки авторів та не несе відповідальності за тексти реклами й оголошень. Передрук матеріалів — тільки з дозволу редакції. Буквосполучення **РІА, РІА, РІА** (а також у сполученні з будь-якими словами та висловами), графічні зображення вказаного, заборонені для копіювання згідно з авторськими правами.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ
м. Тернопіль, вул. Дубовецька, 16
(колишній будинок офіцерів). **Працюємо 9.00-18.00.**
Поштова адреса: 46001, м. Тернопіль, вул. Дубовецька 16.
Телефони редакції:
(0352) **43-00-50, 43-00-56**
Телефони кур'єрської служби і передплати:
(0352) **43-00-50, 43-00-56**
«РІА плюс» в Інтернеті: <http://20minut.ua>

ПРАВИЛА ПОДАЧІ ОГОЛОШЕНЬ ЧИТАЙТЕ НА 3-й СТОР. БЛОКУ «РОБОТА»
Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідство про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р

Головний редактор: Володимир Мороз, 067-307-55-58.
Верстка: Юрій Карпук.
Коректура: Ірина Чубата.
Відділ реклами: 43-00-50.
Відділ кур'єрської служби та передплати: Лілія Павлишин, 0-95-837-87-14.
Номер набраний та зверстаний комп'ютерним центром РІА.

Віддруковано в друкарні «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а, тел. 0-432-55-63-97.

Тираж **27541** примірників. Зам. № **161233**

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ
ексклюзивної рекламної агенції
ТОВ «Медіа Дім РІА»:
р/р 26006000416776
код ЄДРПОУ — 34377553
в ВАТ «Укресімбанк»,
м. Тернопіль, МФО 302429,
свід. про реєстр. плат. ПДВ
№ 100065551.
Інд. податк. номер
343775502080.

Передплатний індекс
22196

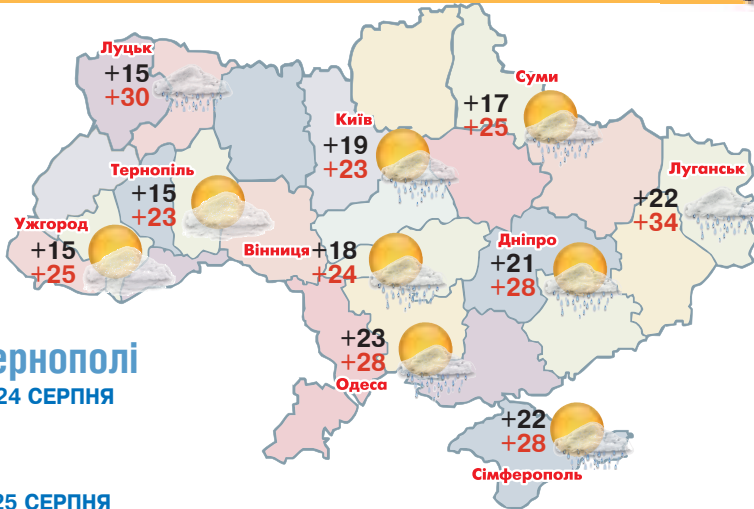

Тест перевірів дитячі сирки та йогурти

Чи відповідає жирність дитячих сирків та йогуртів заявленій на упаковці, чи приховують виробники крохмаль і рослинні жири.

Читайте у "RIA плюс" від 31 серпня

СПОНСОР ПРОГНОЗУ ПОГОДИ

Погода у Тернополі

СЕРЕДА, 24 СЕРПНЯ
+15°C
+23°C

ЧЕТВЕР, 25 СЕРПНЯ
+16°C
+23°C

П'ЯТНИЦЯ, 26 СЕРПНЯ
+14°C
+23°C

СУБОТА, 27 СЕРПНЯ
+15°C
+27°C

НЕДІЛЯ, 28 СЕРПНЯ
+16°C
+29°C

37009_999

Склад МЕБЛІВ та МАТРАЦІВ

ШАФИ-КУПЕ

www.nashi-mebli.com.ua

НАШІ МЕБЛІ

вул. Живова, 41
понапроти автовокзалу
(096) 276-14-40

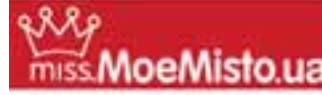
ФОТОКОНКУРС

ЛІЛІАНА
21 РІК

ОСОБИВО АМЕРИКУ, АЛЕ ТАКО ПОДОРОЖІ,
ДОЩІ І ЗАПАХ ДИМКУ.

КОЖНА ТЕРНОПОЛЯНКА
МОЖЕ ВЗЯТИ УЧАСТЬ
У КОНКУРСІ

ДЛЯ УЧАСТІ ДОСТАТІВНО ЗАПОВНИТИ
ФОРМУ "ВЗЯТИ УЧАСТЬ У КОНКУРСІ"
НА САЙТІ MISS.MOEMISTO.UA

ПАРТНЕРИ:

центр естетичної кос

379665_inf

З Днем Незалежності України!

Сергій НАДАЛ
міський голова Тернополя

37009_999

Stimex

engineering group
Тов Стімекс Інженерінг Груп

ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ:

ПАРОКОНДЕНСАТНИХ СИСТЕМ, ПРОМИСЛОВОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ

ІННОВАЦІЙНУ ШЛАНГОВУ АРМАТУРУ

підбір обладнання, енергоаудит, шефмонтаж, ціни від виробника

+38 0536 700 857, (067) 914 01 99

stimexeng.com

37018_999

«Перший раз в перший клас»

Надсилайте свої фотографії
з 1 по 16 вересня
та вигравайте подарунки!

Регістрація на сайті 20minut.ua
Деталі за тел. 43-00-50

партнер

партнер

Голосування триватиме з 17 по 25 вересня

Гороскоп

ОВЕН
На роботі вас чекає удача, у багатьох справах буде незамінні. Будьте готові до додаткового навантаження. Та не варто халатися за багато справ відразу.

ТЕЛЕЦЬ
Тиждень сприяє роздумам і відкриттям. Чим менше амбіцій у кар'єрному питанні ви проявите, тим більшого досягнете. У неділю добре відпочиньте.

БЛИЗНЮКИ
Роботи буде багато, тож не шукайте додаткового навантаження. У вихідні спілкування з друзями та однодумцями порадує вас новими ідеями і хорошими новинами.

РАК
Багато буде залежати від вашої ініціативності та рішучості. П'ятниця сприятлива для вирішення сімейних питань та спільного походу по магазинах за великими покупками.

ЛЕВ
Ви не терпите обмежень. Вам необхідна незалежність у всьому: думках, справах, діях, а найголовніше – у рішеннях. Однак треба враховувати думку своїх близьких.

ДІВА
Початок тижня може бути напруженим у професійній сфері. У середині тижня ймовірно приємні зміни в особистому житті. П'ятниця може не виправдати ваших сподівань.

ТЕРЕЗИ
Не варто хвалитися успіхами, цим ви можете викликати заздрість. Створіть собі зручний режим роботи, щоб максимально розкрити потенціал.

СКОРПІОН
На роботі вас чекає премія і похвала начальства. Стежте за своїми висловлюваннями, бо можете ненавмисно образити близьку людину. Удома відпочинете від думок.

СТРІЛЕЦЬ
Професійні справи покращаться завдяки вашій наполегливості. Не дозволяйте сидіти собі на шию. В особистому житті проявіть стриманість і розсудливість.

КОЗЕРІГ
Займіться робочими проектами і планами, але не нехуйте своєю сім'єю. Середа буде сприятливим днем для спілкування. У п'ятницю ймовірна суперечка з начальством.

ВОДОЛІЙ
Буде складно переключитися з вирішення своїх проблем на чужі. Не варто плутати роботу і дружбу. Постарайтеся рідше спілкуватися з людьми, які не викликають симпатії.

РИБИ
Заради досягнення мети доведеться пожертвувати часом і планами. Ведіть справи чесно, щоб уникнути проблем. Якщо близькі будуть сваритися, зберігайте нейтралітет.

СЛУЖБА ДОСТАВКИ ВОДИ

в квартири та офіси

"Криниця"

тел.:

(0352) 42 08 96
(067) 86 490 38

www.krynytsia.com.ua